

DİP Merkez Komitesi Bildirisi:
Emekçi halkın yakıcı sorunları sosyalist çözümleri
dayatıyor! Düzen siyasetinin çözümsüzlüğü bağımsız
bir sosyalist odağı zorunlu kılıyor!

Sayfa: 7

Fabrikalardan Haberler:

Gebze Smart Solar, Tuzla Chen Solar ve Fontana Kalıp, Dilovası Systemair, Bursa Tofaş ve Oyak Renault, Çorlu Modern Karton fabrikalarından, Gebze'den metal ve kafe, Manisa ve Çerkezköy'den metal ve İkitelli'den market işçilerinden haberler

Sayfa: 2-4

Gerçek

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır

Temmuz 2022 / Sayı: 154 Fiyat: 1 TL

İŞ AŞ HÜRRIYET İÇİN İŞGAL GREV DİRENİŞ

Boş tencere nasıl dolacak? Memlekete hürriyet nasıl gelecek?

Boş tencere iktidar götürür derler. Doğrudur ve iktidarın oyları günden güne erimektedir. Belki bu iktidar da gidecektir. Ancak biliyoruz ki iktidarlar gitmiş iktidarlar gelmiş hükümet partileri, başbakanlar, cumhurbaşkanları değişmiş ama hâkim sınıf, sermaye sınıfı olarak kalmıştır. AKP de 2002'de boş tencerenin götürdüğü bir iktidarın yerine geldi. 20 sene yönetti ama vatandaşın tenceresi gerçekten hiç dolmadı. Dolduğunda da kredi kartıyla doldu. Faiziyle gerisin geriye gitti.

Aynı AKP'li yıllarda yabancısıyla yerlisiyle bankaların, para babalarının, müteahhitlerin bilumum patronun kasaları ise doldu taşı. AKP geldiğinde 3Y'ye, yani yasaklara, yolsuzluklara ve yoksulluğa karşı geliyoruz demiştik. Geldiğimiz yerde ülkeyi yasaklara boğdu, boğazına kadar yolsuzluğa battı, yoksulluğun ötesine geçerek milyonları açlık sınırının altındaki asgari ücrete ve sefaletle mahkûm etti. AKP'nin sermaye ve emperyalizm için son kullanma tarihi dolduğunda yerine getirilecek olanlar da aynısını yapacaklar.
İşçi emekçi arkadaş!

Tencereni doldurmak senin elinde. İşini, ekmeğini korumak senin elinde. Sana ne verecekler diye bekleme. Kaşıkla verdiklerini kepeçle alırlar. Yılbaşındaki asgari ücret zammını enflasyonla geri almadılar mı? Asgari ücrete Temmuz zammı gelmeden tüm fiyatların üstüne yeni zamlar eklenmedi mi? Sermayenin ve sermaye iktidarının lütfuyla tencere dolmaz. İşçi sınıfı hakkını örgütlü gücüyle almak zorunda. Mümkün mü? Mümkün!

İşte en son örnek, Gebze'deki Smart Solar işçileri! Birleştiler, örgütlendiler, kol kola girerek sömürü düzeninin üzerine yürüdüler... Patron arkadaşlarını işten attığında şalteri indirdiler. Hep birlikte firesiz fabrikayı işgal ettiler. 24 saat süren işgal neticesinde arkadaşlarını geri aldirdılar. Sendikayı patrona kabul ettirdiler. Ne kadar zam yapılacak diye toplu bekleyiş dönemlerini çok geride bıraktılar, toplu sözleşmenin yolunu açtılar.

İçeride patronun dışarıda polisin baskısına boyun eğmediler. Eylem boyunca grevciler fabrika içinde, dayanışma için

gelen işçiler fabrika önünde Organize Sanayi'yi iş, aş, hürriyet ve işgal, grev, direniş diye çınlattılar. Bu çınlayan ses, sana ve tüm Türkiye işçi sınıfına bir çağrıdır.

Smart Solar ne ilktir ne de son olacaktır. İki üç daha fazla, onlarca yüzlerce Smart Solar olursa, her yerde her sektörde, işçi memur el ele, işine, aşına sahip çıkanlar sadece tencerelerini doldurmuyacak, adım adım siyaset masasına da emeğin yumruğu inecek ve o zaman memlekette hürriyet rüzgarları esecektir. İnsanca, onurlu ve hür bir yaşam için düzen siyasetinden medet ummak asgari ücret zammıyla tencerenin dolmasını beklemek kadar boş hayaldir.

İşçi emekçi arkadaş!
İşine, aşına sahip çık! Bunun için örgütlen ve mücadele et ki tenceren dolusun!

Memlekete sahip çık! Bunun için örgütlen, düzen partilerinden kop ve sınıf siyasetine katıl ki memleketin boynundaki istibdad zincirini kıralım! Hürriyete kavuşalım!

5 Levent Dölek: "Kemal, Meral, Temel değil işgal grev direniş!"

8 Sungur Savran: "İçe çökme"

11 Emperyalistlerin savaşı/Sınıf savaşı

Gebze Smart Solar fabrikasından bir işçi

Daha fazla Smart Solar daha fazla hürriyet!

Dostlar yoldaşlar herkese merhaba. Aylardır bu gazetenin sayfalarında Gebze Organize Sanayi bölgesinde bulunan Smart Solar fabrikasında biz işçilere yapılan haksızlıklara karşı sendikamız Birleşik Metal-İş ile sirt sırta vererek nasıl mücadele ettiğimizi yazmıştım. Şimdi bu mücadelenin kazanımıyla biten bir işgal ile nasıl yükseldiğini siz değerli emekçilere ve sınıf dostlarına aktarmaktan gurur ve mutluluk duyuyorum.

Her şeyden önce bu fabrikada bizler 2021 Aralık ayında Çalışma Bakanlığı'ndan yetki belgemizi aldığımızı o süre zarfında patronun diğer her patron gibi bu yetki belgesine itiraz ederek süreci uzattığını ve bu süre zarfında işçilerin sendikalarından istifa etmek için elinden geleni yaptığını da hatırlatmak isterim. Haziran ayında sendikalı oldukları için deneme sürelerinde işten atılan arkadaşlarımızın uğradıkları bu haksızlığa karşı mesai bitiminde üç vardiyada sloganlar, alkışlar ve yürüyüşler eşliğinde eylemler yapmıştık. 23 Haziran gecesi öncü bir işçi olan kadın arkadaşımız iftiralara maruz kalarak işten atılmıştı. Bu durum artık bizim için bardağı taşıran son damlaydı. Bardak taşı ve işgal başladı.

23 Haziran gecesi 4-12 vardiyası

ve 12-8 vardiyasının buluşması ile işten atılan arkadaşımızın geri alınması ve sadaka değil toplu sözleşme şiarı ile üretimi durdurup fabrikamızdan çıkmadık. Geceyi türkülerimiz, sloganlarımız ile geçirerek haklı duruşumuzdan taviz vermedik. Patronun son umudu olan sabah vardiyasının, içeri girip işgalimize katılması ile bu haklı direnişimizi kırma umudu da boşa düşmüştü. Sabah vardiyasındaki arkadaşlarımız da sloganları ile bizlere katılarak gücümüze güç oldular.

24 saat süren bu güçlü eylemimiz ile atılan işçi arkadaşımızın geri alınması, sendikamızın muhatap alınması, sendika üyelerine karşı yapılan baskıların son bulması ile şu üç şeyi görmüş ve göstermiş olduk: iktidarların gelip geçtiğini, asgari

ücretin yükselmesinin bir şeyi değiştirmedik, patronların iki dudaklarının arasında sefalet ücretlerimizin açıklanmasının da hayatımızı değiştirmedik.

Biz Smart Solar işçileri olarak sınıf siyasetinin ve sınıfımızın kazanımlarını işgal, grev, direniş üçlüsüne bağlı olduğumu dosta da düşmana da göstermek isteriz. Memleketin yerli ve yabancı patronlar için dikensiz gül bahçesi biz işçiler içinse intiharlarla dolu mezarlıklar olmasını engellemenin tek yolu daha fazla Smart Solar daha fazla işgaldir. İşçilere saldıran, patronları kollayan düzen partilerinin siyasetine karşı sınıf siyasetinin ne olduğunu bu kez de Smart Solar işçilerinin onurlu mücadelesiyle göstermekten de gurur duyuyorum.

Gebze'den bir metal işçisi

Baskılar bizi yıldırılmaz! Kazanan biz olacağız!

Merhaba yoldaşlar, ben Gebze'de bir fabrikada bir yılı aşkın süredir çalışan işçiyim. Fabrika bir buçuk yıl önce kuruldu, işe girdiğim dönemde yeni kurulmuş olan fabrikada sayı baskısı ve işyeri kuralları adı altında çalışan işçilere yoğun bir şekilde mobbing uygulanıyordu. Geldiğimiz süreçte bu baskı ve mobbingler artar bir şekilde hala devam etmekte buna ek olarak da keyfi işten atılmalar var. Biz bu gidişe bir dur demek ve işçi onuruna yakışır ücret ve çalışma ortamı yaratmak için Birleşik Metal-İş Sendikası çatısı altında örgütlenmeye dokuz ay önce başladık. Böyle bir ortamda gizli ve temkinli hareket etmek zorunda olduğumuz için haliyle süreç uzuyor, günümüze gelene kadar dönem dönem iyi ivme yakaladığımız zamanlar dönem dönem de durgun geçirdiğimiz zamanlar oldu... Dokuz ay sonunda keyfi işten atılan bir işçi arkadaşımın: "İşten atılma sebebi sendikaya üye olmam mı?" demesiyle benim ifşalanmam sonucu Birleşik Metal-İş çalışması fabrikada yönetici katında bilinir hale geldi. Yöneticiler kendi aralarında "Birleşik Metal-İş Sendikası ile anlaşamayız onların greviyle, eylemiyle uğraşamayız, işçilerle baş edemeyiz zaten Türk Metal ile diyalog halindeyiz" diyerek Türk Metal Sendikasına pozitif ayrımcılık yapıp onlara özgür bir alan yaratırken benim için de iki seçenek sundular: Gece tek başına fabrikayı

ve cihazları kontrol edeceksin diyerek hafta içi komple gece, hafta sonu iki gün gündüz ve hafta tatilini hafta içi iki gün olacak şekilde çalışacaksın (iş hukukuna aykırı bir durum ve hala bu hukuksuzluğa devam ediyorlar) ya da işten tazminatlı çıkış. Gece çalışmam ile işçilerden tamamen izole etmeyi amaçladılar, kısmen bunu başarsalar da şunu unuttular bu fabrikadaki sendikal mücadele benimle başlamadı benimle de son bulmayacak, komitedeki yoldaşlarımızın çalışması hala devam ediyor ve biz biliyoruz ki kazanan biz olacağız...

Gece çalışmam, türlü türlü bahanelerle mobbinglere uğramam en önemlisi de işçilerden izole edildiğim için örgütlenme çalışmasından biraz olsun geri kaldığımdan dolayı psikolojik olarak bazen yorsa da komitemdeki yoldaşlarımdan aldığım destek

ve moral ile bu süreci atlattıyorum, ne olursa olsun yılınlık yok mücadeleye devam. Birlik olmayan, örgütlü olmayan işçi sınıfı patronların bu sömürü düzeninde ezilmeye mahkûm kalacaktır. İşçi sınıfının şanlı tarihine yeni bir direnişi ekleyen birlik olan, örgütlenen Smart Solar işçilerinin işgali ve işgal sonucu patronun geri adım atması, işten çıkarılan işçi arkadaşımızın işe geri alınması ve fabrika kararlarında Birleşik Metal-İş Sendikasının da tanınması bizim için ve diğer fabrikalarda örgütlenen yoldaşlar için sevindirici ve umut verici haber oldu. Bugüne kadar alanlarda, grev ve direnişlerde hep bir ağızdan haykırdığımız **Birleşen işçiler yenilmezler!** sloganını en iyi şekilde işçi sınıfına gösteren Smart Solar işçilerini ve onurlu direnişini selamlıyorum.

Tuzla Fontana Kalıp'tan bir işçi

Bu oyunu bozalım!

Maaşlarımız yükseldikçe biz fakirleşiyoruz. Türkiye resmi verilerle yüzde 73, gerçek verilerle 160'larda seyreden enflasyonla mücadele ediyor. Bundan etkilenen en büyük kesim bizleriz emekçi ve işçiler. Artık etiketleri takip etmek imkânsız hale geldi, ama mevcut hükümet zam üstüne zamlarla cebimizi soymaya devam ediyor. Bugüne kadar kimi eleştirdiyse bizi o dönemlerden daha beter hale getirdi. Bu sıralar asgari ücrete yeni zam gündemde. Türk-İş açlık ve yoksulluk sınırını 4 kişilik aileye sadece gıda için 6.318 TL demiş. Artık sadece doyuyoruz, beslenmiyoruz. 4 kişilik bir aile asgari ücretle çalıştığında yoksul bile olamıyor, o kadar vahim bir duruma geldi güzel ülkemiz ama nasıl geldi? Biz sesimizi çıkarmadığımız için, birlik olmadığımız için, sınıfımızın gücünü göstermediğimiz için. Zenginler ve hükümete yakın olanlar servetine servet kattıkça kattı. Bizi de kat kat fakir etti ama maalesef ki hala durumu kavrayamayan işçi kardeşlerimiz var. Hiçbir davranışı halkı temsil etmeyen Erdoğan sahte şükürcülükle topluma bunu empoze etme çalışıyor. Kanmayacağız! Kendi işçi temelli devletimizi kurmamız gerek işçi kardeşlerim. Ne zamanki kurarız o zaman yönetenler de biz olur devleti refaha kavuşturanlar da biz oluruz. Mesele kişilerin değişmesi değil sistemin değişmesi. Koltuğun asıl sahipleri bizlerin dediğinin olduğu devleti kuramazsak mesaiyle, ek işlerle, boğazından kısarak yaşayan, onların istediği gibi kıymetsiz, ucuz iş gücü olan bir toplum haline geliriz. Sözlerimi çok eski zamanlarda yazılmış, sanki günümüzdeki Türk halkını özetleyen bir şiirle kapatmak istiyorum:

"Her sabah nereye gittiğini bilmeden bir işe giden, her akşam nereden çıktığını bilmeden bir işten çıkan, sevmediği hayatı yaşayan, sevmediği işi yapan, sevmediği kişilerle yaşayan, kalabalıkların yüzünden yaşamaya karşı ne bir sevgi, ne de bir sevgisizlik işareti olmadan gelip geçen, her akşam evinin dört duvarı arasına sanki bir mezara girermiş gibi giren, gecelerini bir sıkıntı yorganının altında yalnız ya da yanındaki yabancı gövdeyle geçiren; bütün ölü kentlerin, ölü doğmuş çocukları! Size bu ölü yaşamı hazırlayan sermaye sahibi egemen sınıflar ve bu acımasız oyunun varlığı siz izin verdiğiniz sürece sürecektir."

Bursa OYAK Renault fabrikasından bir işçi

Sadece yoksulluğumuz değil borçluluğumuzda artıyor!

OYAK Renault fabrikası 25 Haziran-18 Temmuz arası üretime ara vererek revizyon dönemine girdi. Bu süre içinde fabrikada tadilat, bakım ve yeni projenin hazırlıkları yapılacak. Megane Sedan projesinin üretimi Karsan fabrikasına geçiş tamamlandıktan sonra Renault yönetimi yeni gelecek Mitsubishi Colt projesinin hazırlıklarına başlayacak. Megane Sedan projesi Eylül ayında tamamen Karsan'a geçecek. Yıl sonuna kadar Clio 5 üretimi devam edecek. Ocak ayından itibaren ise Mitsubishi Colt üretimine başlanması planlanıyor. Pandemi dönemini duruşlarla geçirdik ve bu dönemde fabrika kâr etmesine rağmen maaşlarımızda kesintilerle, zorunlu yıllık izin kullanılmasıyla hep biz bedel ödedik. Şimdi üretim tekrar hızlanırsa bu sefer canımızı çıkartıncaya kadar çalıştıracaklar.

Siyasete baktığımızda da aynı durum var. Çünkü memleketteki siyaset de patron siyaseti. Döviz kuru ve enflasyon yükseldikçe fiyatlara yansıyan artışlar hepimizin belini bükmeye devam ediyor. Gıdadan temizlik ürünlerine, sağlık malzemelerinden ilaçlara yapılan zamlar bütün hayatımızı etkiliyor. İktidarın iddia ettiği gibi bunun asıl nedeni dünya genelindeki gelişmeler değildir. Elbette dünyadaki ekonomik sorunların etkisi vardır fakat Türkiye'de işçi sınıfının korkunç yoksullaşmasının gerçek nedeni AKP iktidarının yanlış ekonomik politikalarıdır. Sadece yoksulluğumuz değil borçluluğumuz da artıyor. Aldığı maaşla geçinemeyenler kredi çekerek, kredi kartını kullanarak geçinmeye çalışıyor. Borcunu ise borçla kapatmaya çalışıyor. Bu düzen bize yoksulluktan, sömürden başka bir şey vaat etmiyor. İşçi emekçiler olarak fabrikamızda patron sömürüsüne karşı mücadele ettiğimiz gibi ülkedeki sömürü düzenine karşı da mücadele etmeliyiz!

Tuzla Chen Solar'dan bir işçi

Yol bellidir, yürünecektir! Yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Merhaba arkadaşlar, ben Chen Solar fabrikasında çalışan bir işçiyim. Toplu iş sözleşmesi dönemi geldi çattı. Bakanlığa yetki başvurumuzu yaptık ve Bakanlık da yetki belgesini patrona yolladı. Fabrika komitesi olarak taslağı oluşturmak için ilk adımı 1 ay önce atmıştık. Şimdi taslağa son halini vermek kaldı.

Bugünlerde gözümüz Gebze bölgesinde sendikali olmaya çalışan iki fabrikanın işçilerinin üzerinde. Bunlardan birincisi direnişte olan Asen Metal işçileri, diğeri ise 1 gün boyunca fabrikalarını işgal eden Smart Solar işçileri. Sendikal haklarına saygı duyulmasını isteyen Smart Solar işçileri, komite üyesi olan bir arkadaşlarının işten atılması üzerine fabrikalarını 24 saat boyunca işgal ettiler. İşgal sonucunda hem atılan arkadaşlarının işe geri dönmelerini sağladılar hem de bundan sonra herhangi bir sendikal baskının olmayacağını taahhüdünü aldılar. Böylece patronun sendikal yetkiye itiraz edip mahkeme sonuçlanana kadar üyeleri işten atarak sendikaların gücünü kır-

ma hamlesini bertaraf etmiş oldular. Fabrikada tek söz sahibinin patron olmadığını, Smart Solar işçisinin iradesini yok sayamayacağını patronun gözüne soktular. Bize de ekmek ve hürriyet mücadelesinin nasıl verildiğini göstermiş oldular. Bir kurtarıcı beklemediler, düzen siyasetçilerinden medet ummadılar. Durmak bilmeyen zamlar, kısa süre içinde tam tersine dönen dış politika hamleleri, cezası kesilmeyen kadın cinayetleri, katliamlar, yaptıkları yolsuzluklar işfa edilip yargılanmayan politikacılar ve daha sayamadığım bir sürü sorun bizim müdahale edemeyeceğimiz sorunlar değil. Bu sorunları çözümüne de işçi sınıfı olarak en çok bizim ihtiyacımız var. Hiçbir

düzen partisi bizlere bunların çözümü ile ilgili bir şey söyleyemiyor. Çünkü bu sorunları çözmek sermaye ile hesaplaşmayı gerektiriyor. Buna cüret edebilecek tek sınıf da işçi sınıfıdır. Smart Solar işçileri bize bu hesaplaşmadaki istekliliklerini işgalle gösterdiler, mücadeleyi büyütme için teşvik ettiler. Asen Metal işçileri ise 50 küsur gündür süren direnişleri ile gösteriyorlar. Ancak bu mücadeleyi ülke geneline yayıp sermaye ile mücadelemizden galip geldiğimiz zaman sorunlarımızı kökünden çözebileceğiz. Asen Metal işçisine de Smart Solar işçisine de selam olsun! Yol bellidir, yürünecektir! Yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Çerkezköy'den bir metal işçisi kadın

Eşel mobil sistemiyle her ay gerçek enflasyon oranında maaş artışı istiyoruz!

Merhaba, ben Çerkezköy'den bir emekçiyim. Maalesef her emekçi gibi ben de yarın ne olacak kaygısı içindeyim. Önümüzü göremiyoruz, geleceğe dair bir plan yapamıyoruz. Yapabildiğimiz tek şey günü kurtarmak. Her asgari ücret zammı konuşulduğunda bizler bununla beraber gelecek gıda, akaryakıt ve bunlara bağlı diğer ihtiyaç kalemlerindeki ürünlere gelecek zamları düşünüyoruz. Daha maaşı vermeden cebimizde olanı da alıyorlar. Gerçek

enflasyon rakamları açıklanmıyor. Yapılan zam da gerçek enflasyon değerinin altında kaldığı için bizlere bir faydası olmuyor. Cumhurbaşkanını önce meclis başkanlığına sunulan ek bütçe teklifinde cumhurbaşkanlığı ödeneğinin %40 artırılmasının altına imza attı, tepkileri görünce de bunu şova çevirip meclise çağrı yapıyorum bana zam yapmayın havalara girdi. Asgari ücrete yapılan zam yine bu oranın altında kaldı. Cumhurbaşkanlığı ödeneği olunca

enflasyon farkı %40, asgari ücret olunca neden %30 oluyor? Bizler eşel mobil sistemiyle her ay gerçek enflasyon oranında maaş artışı istiyoruz. Ancak böyle bir nebze de olsa nefes alabiliriz. Zaten maaşlar her seferinde açlık sınırının altında kalıyor. Bizlere porsiyonlarımızı nasıl yapacağımızı öğretmek yerine hak ettiğimiz ücretlerimizi versinler.

Bir milletvekili çıkmış, aldığı maaşın kendisine yetmediğini ifade ediyor ve danışmanından para istediğini belirtiyor. Her türlü ihtiyaçlarını devletin imkanlarından faydalanarak karşılayanlara da bakın hele! Bu ülkenin işçisi, emekçisi, emeklisi ne yapсын? İnsanlar evine ekmek götürmek için 2-3 işte birden çalışmak zorunda kalıyor. Ama sıra bize de gelecek, mücadele edeceğiz, hakkımızı alacağız ve sizin devrinizin bittiği yerde bizlerin devri başlayacak!

Bursa TOFAŞ fabrikasından bir işçi

Kapitalist sistemde iş güvencemiz yok!

Stellantis grubunun Tofaş hisselerinin tamamını almak istediği söylentileri yayıldı. Tofaş yönetimi bu konu ile ilgili net bir açıklama yapmadı. Bir yıl önce yeni

Doblo araçlarının Tofaş fabrikasında üretimi planlanırken birden Stellantis grubu Doblo projesini İspanya'daki fabrikaya devrettiğini açıkladı. Bu sene sonuna kadar

Doblo üretimi devam edecek, sene sonu İspanya'ya geçecek. Tofaş'a yeni model proje gelmemesi durumunda işlerin kötüye gideceği kesin. Bu kötü gidişat işçi çıkartmaya kadar gidebilir. Yıllarca çalış, emek ver, sağlığından, ailenden fedakârlık yap işler kötü bahanesiyle binlerce işçiyi işten çıkart! Şunu çok iyi bilmeliyiz sömürü düzeni olan kapitalist sistemde iş güvencemiz yok! İşimize aşımıza sahip çıkmak için kendi göbeğimizi kendimiz kesmek ve örgütlü mücadele etmek zorundayız.

Manisa'dan bir metal işçisi kadın

Verdiğiniz zammı alın başınıza çalın!

Merhaba yoldaşlar, bir süredir gözümüz kulağımız asgari ücrete gelecek zamdaydı. Fabrikada herkes bu zammı konuşuyordu. Çok değil daha 5 ay önce, Ocak ayında asgari ücret belirlenmiş, "bayram havası est" denilen, "tarihi rekor zam" diye allanıp pullanan zam 5 ayda çöp oldu. Nitekim açıklanan rakamla birlikte gördük ki bir kez daha dağ fare doğurdu. 5.500 lira gibi hakaret niteliğinde, açlık sınırının da altında kalan bu rakam bize reva görüldü. 6.391 lira açlık sınırıdır diyen Türk-İş'in Başkanı sendika ağası da ücretin açıklandığı masada sırtarak oturuyordu. Bizlere dayatılan 5.500 lirayı duyunca hiç yüzü de kızarmadı. Ne de olsa kendilerinin asgari ücretle geçinmek, işçinin hakkını savunmak gibi bir derteri olmadığı için gayet rahatlar. Üstelik daha zammın ertesi günü, yani biz zamlı maaşlarımızı almadan fiyatlar çöktürmeye başladı! Zaten gıda enflasyonu inanılmaz boyut-

larda, artık mutfaktaki yangın tüm evi sarmış durumda. Bunların ipiyle kuyuya incek olursak beklediğimiz yerde eririz dostlar. Böylesi bir pahalılıkta 300 lira, 500 lira konuşulacak rakamlar değil artık, her geçen gün bir öncekini aratırken gelenin de misliyle gideceği aşkar... Nasıl ki her şeye günlük zam geliyorsa bizim ücretlerimize de gerçek enflasyon oranında zam gelmeli. Hesap ortada, alinterimizi ezdirmek istemiyorsak başka çözüm de çıkar yol da yok! Bunu elde edebilmenin yolu da ayrı gayrı demeden hepimizin ortak derdi ekmek, aş mücadelesinde birleşmekten geçiyor bence. Fabrikalarımızda, atölyelerimizde, her nerede çalışıyorsak yan yana gelip mücadeleye girişelim. Girişelim ki hem bu sendika ağalarını başımızdan atıp o masayı gerektiğinde devirecek mücadeleciler sendikal anlayışın olmasını sağlayalım hem de bizlere yoksulluğu reva gören bu patron dostu düzeni yıkalım!

Dilovası Systemair'den bir işçi

Smart işçisi yolu gösterdi!

Geçtiğimiz ay Gebze işçi sınıfının ekmek ve hürriyet mücadelesi mevzilerinde şanlı bir zafere tanık olduk. Fabrikasını işgal ederek hakkını söke söke alan Smart Solar işçileri, tıpkı Systemair'de başımıza geldiği gibi bakanlık onaylı yetkileri patron tarafından temyize taşındığı için resmi olarak sendikalarıyla kavuşamıyorlardı. Bu sebeple resmi olarak olmasa da Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi ile aylardır birlik içinde mücadele eden Smart Solar işçileri örgütlülüğünden taviz vermedi, irili ufaklı eylemlerle Smart patronuna çok açık bir mesaj verdi. Ancak Smart patronu mesajı tam almamış olacak ki 22 Haziran'da fabrikanın öncü işçilerinden birini işten çıkarmaya karar verdi, Smart işçisinin kırmızı çizgisini aştı. Tek bir işçinin atılmasıyla Smart işçileri kenetlenildi ve şalteri indirerek saldırıya en güçlü karşılığı verdi. 23 Haziran gecesi biz de oradaydık,

fabrikanın önüne toplanan tüm sınıf dostları Smart işçilerinin bu çetin mücadelesinde onları yalnız bırakmadı. Onlar içerde biz dışarda sesimiz kısılana kadar GOSB Tembelova'yı inlettik. Bazen yılları bulan sendikal yetki mücadelelerinin aksine Smart işçilerinin mücadelesi 24 saat dolmadan muzaffer oldu. Atılan işçi geri alındı, yetki alınana kadar patron sendikayı muhatap kabul edeceğini belirtti, sendikalılara yapılan baskıların son bulacağını sözü verildi. Smart Solar işçisi 1 gün içinde dostu düşmana unutulmayacak bir ders verdi. Biz işçi ve emekçiler hakkımız olan tarih boyunca üretimden gelen gücümüz ve birliğimizle almışız. Bu gücümüz ve birliğimiz bugün fabrikalarımızda sendikalaşabilmemizin önünü açıyor. Yarın ise sömürünün olmadığı bir gelecek için, biz işçilerin ve emekçilerin devrim yolunu açacak.

Istanbul İkitelli'den bir zincir market işçisi

Hem parayı hem canını!

Merhaba emekçi arkadaşlarım, yoldaşlarım! Kapitalizmin zalim çarklarının döndüğü bu acımasız sistemde, her bir gün proletaryanın alın terinin yanında canının da hiçbir öneminin olmadığını görüyoruz ne yazık ki. İşçi ve emekçi sınıfı bu sistem içerisinde ezilmeye ve buna alışmaya devam ettiği sürece de nasıl gelmişse öyle devam edecek.

Geçtiğimiz haftalarda benim de içerisinde bulunduğum market sektöründe, burjuva medyasına çok da fazla yansımayan üzücü bir olay, daha doğrusu bir iş cinayeti yaşandı. İstanbul Esenler'de A101'e ait bir markette çıkan yangında 26 yaşında gencecik bir emekçi kardeşimiz, Muhammet Ali Yaşar hayatını kaybetti. Daha sonrasında ortaya çıkan görüntülerde hiçbirimizin çok da şaşırmayacağı üzere iş yerinde alınması gereken önlemlerin neredeyse hiçbirinin alınmadığı ve bu felaketin göz göre göre, başıra başıra geldiği gözler önüne serildi. Hayatını kaybeden arkadaşımızın mesai arkadaşları, arızalı elektrik panolarının defalarca kez uyarılarına rağmen tamir ettirilmediğini ifade etti. Elbette ki gözleri daha fazla paradan başka hiçbir şeyi

görmeyen patronlar olayın üzerini çabucak kapatarak ilgili şubeyi bir an önce tekrar açıp, emekçiler üzerinden servetlerine servet katmak için türlü yollara başvurdular. Öldürdükleri gencecik arkadaşımızın arkasından aslı olmayan iddialar öne sürdüler. Bu cinayetle ilgili çıkan bazı haberlerde, bahsedilmesi gereken bir ihmal dizisi ve öne çıkarılması gereken gerçek suçlular yerine "uyuyakaldığı esnada çıkan yangında" benzeri hiçbir gerçeklik payı bulunmayan ifadeler öne sürüldü. Yine patronlar korundu; ölen öldüğüyle, yüreklerimizde bıraktığı yangınla kaldı.

Eski Yeşilçam filmlerinde eş-

kiya yolları keser ve "Ya parayı ya canını!" diyerek insanları gasp ederlerdi. İçerisinde bulunduğumuz düzende, ellerinde emekçilerin kanı bulunan patronlar kirli ellerini yıkamaya bile gerek duymadan akıtacakları bir sonraki kanı planlamaya başlıyorlar. Ya paramızı ya canımızı da almıyorlar üstelik. Onların istediği şey hem üzerimizden kazanacakları para hem de daha fazla kar için gerekirse canımız. Bu uğurda birlik olup bu tıkr tıkr işleyen çarklarına çomağı sokacak olan yine bizleriz! İşçi sınıfı yumruğunu birleştirip, sermayenin kafasına bir balyoz gibi indirmelidir ve bu güç almımızdan akan terde mevcuttur!

Çorlu Modern Karton'dan bir işçi

Bu asgari ücret değil açlık ücreti

ulaşmayı açlık sınırına bile ulaşmadı. Hükümet, patronlar ve her zaman patronların yanında olduğunu gösteren sarı sendika bir olup biz işçilere açlık sınırında bile olmayan bir ücreti reva gördüler. Peki, bu zam benim çalıştığım fabrikaya nasıl yansıtacak? Onu ancak fabrika yönetiminin canları isterse Temmuz ayında istemezse Ağustos ayında görebileceğiz.

Ama biz içerde çalışan işçiler biliyoruz ki, fabrika yapılan asgari ücret zammının üstüne 5 lira bile koymadan hükümet ne zam yaptıysa onu bize yansıtacak. Fabrika içinde ücretler konusunda tek söz sahibi patron ve onun temsilcileri olduğu sürece bizim elimize anca açlık ü-

retinin altında ücret geçer. Bu durumu değiştirmek için içerde sesimizi çıkarmalıyız. Ancak o zaman içerde hak ettiğimiz ücreti alabiliriz.

Aslında geçtiğimiz günlerde Gebze'deki Smart Solar işçileri bize ne yapmamız gerektiği hakkında güzel bir örnek gösterdi. Biz de on-

lar gibi içerde patronla ya da onun yönetimiyle tek tek uğraşmak yerine hep beraber sendikalaşıp mücadele etmeli, birliğimizi bozmamalı, gerektiğinde işgal, grev, direniş demeliyiz. İşte o zaman ücretlerimizi insanca yaşanacak seviyelere çıkarabiliriz.

Atışkan Yapı işçileri hak verilmez alınır diyerek örgütlendi, 30 Haziran'dan bu yana grevde!

Eskişehir'de bulunan ve Kristal-İş sendikasında örgütlenen Atışkan Yapı işçileri toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 30 Haziran'da greve çıktı.

Atışkan Yapı'da işçiler, fabrikada ağırlıklı olarak 7-15 yıllık deneyime sahip olmalarına rağmen, asgari ücret seviyesinin üzerine çıkmayan ücretlere, açlık, yoksulluk ve kötü çalışma şartları dayatmasına karşı 2021 yılının Kasım ayında Kristal-İş sendikasında örgütlendi. 9 Aralık'ta Çalışma Bakanlığı tarafından yetki tespiti yapıldı. Patron sendikayı tanımayarak yetkiye itiraz etmek, örgütlenmeyi kırmak istedi ancak yetkiye yasal süreyi geçirdikten sonra itiraz ettiği için mahkeme ilk duruşmadan

yetki itirazına yönelik başvuruyu reddetti ve 1 Şubat'ta Kristal-İş sendikasının Atışkan Yapı'daki yetkisi kesinleşmiş oldu.

Patron sendikasının yaptığı çağrılar sonucu toplu sözleşme masasına oturmak zorunda kaldı ancak ücret artışı ile geçmişe dönük hak kayıpla-

rının telafisine yönelik başlıklarda işçilerin taleplerini kabul etmediği için Atışkan Yapı işçileri Kristal-İş sendikası öncülüğünde 30 Haziran günü greve çıktı. Talepleri karşılanana kadar greve devam etmekte kararlı olan Atışkan Yapı işçileri tüm işçi sınıfı dostlarını dayanışmaya çağırıyor.

Gebze'den bir kafe işçisi

Bizim çözümümüz kendi mücadelemiz ve örgütlülüğümüzden geçer

Merhaba yoldaşlar, ben Gebze'de çalışan bir kafe işçisiyim. Her gün başka bir mücadeleyle geçen 2022'nin Haziran ayını da geride bıraktık. Sektör fark etmeksizin her türlü işkolunda mücadelelere tanık olduk. Mücadelemiz sokaklara, işyerlerine, fabrikalara sığmadı. Çığ gibi büyüyen haklı mücadelemizin içinde olan, tanık olan herkes gördü ki bu süreçlerde işçinin işçiden başka dostu olmadı.

İş yoğunluğumuzun en fazla olduğu bu yaz aylarında ekonomik kriz, savaş, sahte çözüm vaatleri gibi oyalamalar ve bahaneler ile düşük ücretlerle, sigortasız, uzun saatlerde çalışmaya zorlanacağız. Birçok üniversite mezunu arkadaşımız aramıza katılacak. Patronlar eski ve yeni çalışanları birbirine kırdırarak ve tüm ürünlerine her ay düzenli zam yapacak ama söz bahis işçiye gelince enflasyon bahanesi olacak. Zorla mesaiye bırakacak ama me-

sai ücreti vermeyecek. Temizliğinden getir götürüne kadar tüm işleri elemanlarına yıkan bu patronlar bu şiddetli sömürden vaz mı geçecek?

Tabii ki de sömürüye son sürat devam edecekler, abdal düğünden, çocuk oyundan usanmaz. Lakin yoldaşlar yazının başında da söylediğimiz gibi bizim bizden başka dostumuz yok. Omzumuzu bu düzenin siyasetçilerine ve patronlarına yaslamayacağız. Karşılarında dimdik omuz omuza mücadele edeceğiz. Bizim çözümümüz seçim gündemi, sadaka diye verilen ücretler ve içi boş vaatler değil. Bizim çözümümüz bu mücadelede birbirimizi desteklemek ve beraber yürümekten, kendi örgütlülüğümüzden geçer. Ortalıkı kasıp kavuran mücadelelerle dolup taşacak bu gazeteyi yazan, okuyan herkes gibi ben de bu haklı mücadelemiz ışığında onur ve gurur duyuyorum. Yaşamın örgütlü mücadelemiz!

Asen Metal işçileri ekmek ve hürriyet için direnişe devam ediyor

Kocaeli'nin Dilovası ilçesi Makina İhtisas Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Asen Metal fabrikasında işçiler düşük ücret ve kötü çalışma koşullarına karşı Birleşik Metal-İş sendikası Gebze Şubesi'nde örgütlendiler. Asen Metal patronu şu ana kadar toplam 83 işçiyi sendikalı olduğu için işten çıkardı. İşçiler sendikal haklarının tanınması ve atılan işçilerin geri alınması için 50 günden fazladır fabrikalarının önünde direniyorlar.

İşçi anayasal hakkını kullanıyor, patron hukuku ayaklar altına alıyor

Geçtiğimiz günlerde asgari ücret zammı görüşmelerinin ardından Çalışma Bakanı Vedat Bilgin'in işçilerin örgütsüzlüğünden yakınması oldukça gündem olmuştu. Vedat Bilgin konuşmasında işçilerin örgütlenme oranlarının çok düşük olduğunu ve bu yüzden ücretlerin asgari ücret seviyesinde kaldığını söylemişti. İstibdadın bakanının ikiyezliliği

Asen Metal fabrikasının önünde vücut buluyor. Türkiye'de işçiler örgütleniyor ama istibdadın gücünü arkasına alan patronlar aynı Asen Metal'de olduğu gibi birçok işyerinde örgütlenen işçileri işten atıyorlar. Seneler süren yetki tespiti ve işe iade davaları sayesinde işyerlerindeki örgütlülüğü kırıyorlar. Memlekette sendikalaşma oranı düşerse bunun sorumlusu işçiler değil, patronlar ve onları kollayan siyasi iktidardır.

Patronların kirli düzenine karşı işçilerin onurlu mücadelesi

Asen Metal işçileri fabrika önündeki direnişlerine yılmadan kararlılıkla devam ediyorlar. Direniş başladığından beri patron fabrikada üretimi eski düzeye taşıyamadı. Ekmek ve hürriyet için bu mücadeleye atılan Asen Metal işçileri patronların kirli düzenine karşı işçi sınıfının onurlu duruşunu sergiliyor.

Smart Solar işçisi işgal, grev, direnişle kazandı!

Smart Solar fabrikasında sendikal baskılar ve öncü bir işçinin işten atılması üzerine 23 Haziran gecesi başlayan fiili grev ve işgal, atılan işçinin geri alınması ve sendikanın fabrika içindeki sorunlarda asıl muhatap kabul edilmesi sonucunda başarıyla sona erdi. Fabrikadan “sadağa değil toplu sözleşme” sloganıyla kol kola çıkan işçiler, fabrika önünde bekleyen işçilerin “Smart işçisi direnişin simgesi” sloganı ve alkışlarıyla karşılandı. Burada işçilere seslenen Birleşik Metal-İş Gebze 1 No’lu Şube Başkanı Selçuk Çifci, atılan işçinin işe iade edildiğini, sendikalı işçilere yönelik yazılı tutanaklarla ya da sözlü bir baskı uygulanmayacağını, zorunlu fazla mesai uygulamasına son verildiğini, fabrika içinde işçilerin yaşadığı sorunlarda artık sendikanın birinci derecede muhatap kabul edileceğini söyledi ve işçileri tebrik etti. İşçiler Selçuk Çifci’nin sözlerine “inadına sendika inadına DİSK” sloganıyla karşılık verdi.

Gebze Organize Sanayi Bölgesi’nde güneş panelleri üreten Smart Solar fabrikasında işçiler, DİSK’e bağlı Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlenmiş ve Aralık ayında sendikal yetki için gerekli üye çoğunluğuna ulaşmıştı. Ancak şirket sendikal yetkiye itiraz etmiş ve geçen zaman zarfında işçiler üzerinde çeşitli baskılar uygulayarak sendikayı etkisizleştirmeye çalışmıştı. Geçtiğimiz ay fabrikanın önünde Birleşik Metal-İş öncülüğünde tüm işçilerin katıldığı kitlesel bir basın açıklaması yapılmış daha sonra işçiler vardiya giriş çıkışlarında alkışlı sloganlı eylemlerle sendikal yetkinin kağıt üstünde olmadığını, tüm Smart Solar işçilerinin sendikasına sahip çıktığını göstermişti. Smart Solar patronunun öncü işçilerden birini işten atarak baskıyı arttırması eylemlerin dozunu da arttırdı ve 23 Haziran gecesi 3-11 var-

diyası fabrikayı terk etmedi. 11-7 vardiyasının servislerden iner inmez fabrika içindeki arkadaşlarına katılmasıyla fiili grev ve işgal başladı. Gece boyu fabrikanın içi grevci işçilerin, fabrikanın ölü dayanışma için gelen metal işçilerinin sloganlarıyla cınladı. Sabaha kadar halaylar çekildi. Coşku ve kararlılık sabah vardiyasının da fabrikaya gelmesi ve sendika üyesi olmayan işçilerin dahi işbaşı yapmayı reddederek eyleme katılımıyla daha da arttı.

Daha önceki yıllarda toplu işten çıkarmalar ve baskılarla sendikal mücadeleyi defalarca kırmış olan Smart Solar patronu bu sefer grevi kıramayacağını görüyor ve üretimin yapılmadığı her dakika ciddi maliyet yükü altına giriyordu. Patronun fabrika önü ve bahçesine toplattığı polisler işçilerin gözünü korkutmak şöyle dursun, işçilerin birliği ve kararlılığı daha önce pek çok işçi eylemine sert şekilde saldıran polisin geri durmasına neden olmaktadır. Patron, işçinin üretimden gelen örgütlü gücüyle tanışmıştı. Yine de ayak diremeye devam etti ama bu çok sürmedi. İşçi temsilcilerinin şirket avukatına iletildiği talepler reddedildi. Patron her talebe karşı mahkemeleri işaret ediyordu. Bu acil sorunları yıllarca süren mahkeme-

lere havale etmek aslında düpedüz reddetmek demektir. İşçilerin cevabı da haliyle eyleme devam etmek şeklinde oldu. İşçiler bunu fabrika bahçesine açılan kapıya yürüyerek ve “iş, aş, hürriyet” sloganlarıyla kapı önünde bekleyenlere duyurdular.

Nihayet fabrika yönetimi sendika yönetimiyle masaya oturdu. İşçilerin eyleme başlarken öne sürdüğü taleplerin birçoğu kabul edildi. Toplu sözleşme görüşmelerinin başlatılması talebi karşılanmasa da bu doğrultuda önemli adımlar da bu eylem vesilesiyle atılmış oldu. Smart Solar işçisi eylemi coşkuya bitirdikten sonra bundan sonraki mücadele sürecini konuşmak üzere ertesi gün Gebze’deki bir düğün salonunda toplanma kararı aldı. Bu toplantı da işçilerin bir kez daha tek yumruk olduğu, sendikalarına sahip çıktıkları başarılı bir toplantı olarak tamamlandı.

Sadece toplu sözleşme sürecini başlatmak değil, eylem sürecinde patronun verdiği sözlerin takipçisi olmak için de örgütlü mücadelenin aynı kararlılıkla sürdürülmesi gerekiyor. Gebze Organize Sanayi’de yankılanan sloganın da anlattığı gibi: “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!”

Levent Dölek

Kemal, Meral, Temel değil işgal grev direniş!

Gerçek gazetesinin 2018 yılı Ocak sayısı başyazısının başlığı şöyle idi: “İki, üç daha fazla HT Solar!”. Gebze-Tuzla sınırında Serbest Bölge içinde 2017’nin Aralık ayında, OHAL koşullarında 3 gün süren işgali grevin ardından sendikal haklarını kazanan HT Solar işçisinin mücadelesi örnek gösteriliyor ve bu daha başlangıç mücadeleye devam deniyordu. 2020’nin Ekim ayında bu sefer pandemi koşullarında Chen Solar geldi! Yine sendikalaşan işçiler işten atılıyor ama bu sefer yaklaşık 40 dakika süren tam katılımlı bir iş bırakma eyleminin sonucunda patron geri adım atıyordu. Eylemin daha kısa sürmesi zayıflık değil güç göstergesi. Zira Chen Solar eyleme geçtiği sırada HT Solar fabrikasında çay molasında işçilere duyuru yapılıyor ve dayanışma için eyleme geçme hazırlıkları yapılıyor. Birleşen işçi yenilir mi? (İKİ!)

Ve 2022 yılının Haziran ayında bu sefer aynı bölgedeki Smart Solar fabrikasında işçiler işgali greve gittiler! Daha önce aynı yoldan geçen HT Solar’ın ve Chen Solar’ın öncülleri artık resmi sendika temsilcileri olarak ve yanlarına fabrikalarından işçi yoldaşlarını da almış olarak geceyarısından itibaren dışarıda nöbetteler! Bu sefer kazanım 23 saatin sonunda geldi. Atılan öncü işçi geri alındı. Ve patronun sendikal yetkiye resmi itirazı kalkmasa da sendika fiilen tanındı. Direnenler kazandı! (ÜÇ!)

Bu Solar sevdası da nedir? Üç fabrikanın ortak özelliği güneş paneli üretiyor olmaları ise de esas ortak özellikleri bu değil. Türkiye işçi sınıfının kalbinin attığı, bir sanayi başkenti olan Gebze-Tuzla havzasında bu üç fabrika işgalle, grevle, direnişle kazanmanın sembolüdür. Güneş panellerine has bir sevgimiz yoktur, sevdamız işgal, grev, direniştir!

Mücadelede birikim çok önemli. Taş üstüne taş koymak! HT Solar’a sendika işgalle girdi. Ama sonra sadece işçiler örgütlenmedi, sendika da değişti gelişti. Gebze şubesi sınıf mücadelecisi bir yöne girdi. Daha sonra Chen Solar’da patronun 40 dakikada dize getirilmesinde öncü işçilerin sendikalarıyla bütünleşmiş ve uyum içinde olması belirleyici oldu. İşçiler arkalarını kollamak zorunda kalmadan, sırtlarını dayadıkları sendikalarından tam güç alarak patronun karşısına çıkmış, fabrikalarında firesiz şalteri indirerek, iki fabrikada aynı anda iş durduracak bir gücü ve dayanışmayı ortaya koyarak caydırıcı olmuşlardır. Ve bu mücadelelerin deneyimleri sendikal ve siyasal sınıf örgütlerinin vasıtasıyla Smart Solar’a taşınmıştır.

Şimdi “iki üç daha fazla Smart Solar” diyoruz. Yani daha fazla işgal, daha fazla grev, daha fazla direniş! Bunun için aynı sabırla, kararlılıkla ve örgütlülükle devam etmeliyiz. Fabrika fabrika savaşır gibi örgütlenmeyi sürdürmeliyiz. Sendikal örgütlenmenin e-devletten bir tuşa basmak olmadığını, bu yolun mücadeleden geçtiğini bilerek, öncüyü eğiterek, sabırla sebatla emek vererek, kavga günü geldiğinde daima hazır olmalıyız.

Tarih tekrardan ibarettir derler ama doğru değildir. Farklı koşullar farklı olayları ve sonuçları getirecektir. İki üç daha fazla Smart Solar derken yeni bir beş yıla yayılan değil de belki de beş aya sıkışacak mücadelelere tanık olacağız. Aralık’taki asgari ücret zammının geçtiğimiz Ocak-Şubat aylarında yarattığı mücadele dalgasının (kuryelerin, depo ve tekstil işçilerinin fiili grevleri) bir benzeri muhtemelen kapımızdadır. İşçi sınıfı bir kez daha bölük bölük açlık sınırının altına gömülen ücretlerini arttırmak için harekete geçecektir, geçmelidir. Bu hareket büyüme eğilimi gösterirse, muhatap işyerlerinin tekil patronları olmaktan çıkıp adım adım siyasal iktidar olacaktır. İşçi mücadeleleri işyerlerinde birbirinden ayrı ve yalıtık olmaktan çıkıp birleşecektir. İşte o zaman sınıf sendikacılığının ötesinde sınıf siyasetinin öncülüğüne yakıcı şekilde ihtiyaç duyulacaktır. Peki buna hazır mıyız? Sözümüz bu memleketin tanım gereği işçi sınıfı siyaseti yapması gereken sosyalistlerine... Hazır mıyız?

Patronların suyuna giderek, sendika aslında patronun da yararınadır diyerek, sendikayı patronlara insan kaynakları hizmeti sunacak şekilde yozlaştıran sendikacılık ne renkseyse sermayenin istibdadının temsilcisi Cumhuriyet İttifakı’na karşı diğer patron siyasetinin odağı olan Millet İttifakı’nın adayına açık çek veren sosyalistlik de aynı renktedir. Smart Solar işçisi kendisine ve üretimden gelen gücüne güvendi ve kazandı. Sosyalistler işçi sınıfına ne zaman güvenecek? Hadi bırakın artık boş hayalleri... Kesin umudunuzu Kemallerden, Meral’den, Temellerden, düzen siyasetçilerinden ve düzen siyasetinden. Sınıf siyasetinde birleşelim ve düzen siyasetinin karşısına sermayeden, devletten ve emperyalizmden bağımsız bir sosyalist işçi sınıfı odağı inşa ederek çıkalım. Vakit geç olmadan hazırlanalım.

Düzen içi hesaplaşmaya karşı düzenle hesaplaşmak

Hayat pahalılığı ve işsizlik siyasette Erdoğan ve AKP'yle birlikte müttefiki Bahçeli ve MHP'nin de oy desteğinin giderek azalmasına neden oluyor. Sadece bir iki değil ondan fazla araştırma şirketinin yaptığı anketler hep aynı sonucu gösteriyor. AKP ve MHP'nin oyları sadece altılı masa partilerinin değil, CHP ve İyi Parti'nin toplam oylarının bile gerisinde kalıyor. Cumhurbaşkanlığı seçimleri için yapılan anketlerde de Erdoğan'ın, Ekrem İmamoğlu ve Mansur Yavaş'ın dışında Kemal Kılıçdaroğlu ve Meral Akşener'in de gerisinde kaldığı görülüyor. O halde ne oluyor? Erdoğan ve Bahçeli'nin başında olduğu istibdad rejimi sona mı eriyor? İktidarın değişmesini isteyenlerin tek yapması gereken ellerini kavuşturup erken ya da zamanında yapılacak seçimleri beklemek mi?

Tek adam değil çok adam

Evet düzen siyaseti yani iktidardaki ve muhalefetteki partileriyle hâkim ve sömürücü sınıflar emekçi halktan tam da bunu istiyor. Kendileri ise durmuyorlar ve durmayacaklar. Aralarındaki hesaplaşmaları her türlü yöntemle ve gayrimeşru yollara da başvurarak halletmenin peşine düşmüş durumdadır. Türkiye'de bir "tek adam" rejimi olmadığını, istibdad rejiminin farklı güç odaklarını barındıran bir yarı askeri rejimin hüküm sürdüğünü söylüyoruz. Erdoğan'ın bu güç odakları arasındaki kırılma dengenin üzerinde yükseldiğini ve ayakta durmadığını belirtiyoruz. Bu gerçekleri anlayamazsanız siyaseti Erdoğan ve karşıtlarının bir çekişme alanı zannedebilirsiniz. Ama öyle değil. İktidar cephesi tek parça değil. Tek adam yok iktidarı paylaşma kavgası veren, çok adam var!

Yarı askeri rejimin rakip güç odakları

Örneğin yarı askeri rejiminin resmi silahlı güç odaklarından jandarma ve polis siyasette Bahçeli ve Soylu'nun sözcülüğünde kendisini

ortaya koyuyor. Gayrimeşru alanda bu odağın izdüşümünün Alaattin Çakıcı gibi mafyatik yapılar olduğunu görüyoruz. Bodrum'da Mehmet Açar, Korkut Eken, Engin Alan, Alaattin Çakıcı'nın meşhur fotoğrafı hatıra maksatlı çekilmemiştir. Bir ittifakın ilanıdır. Genelkurmay ve ordunun üst kademesi ise hükümette fiilen Genelkurmay Başkanı gibi davranan Hulusi Akar ile temsil ediliyor. 15 Temmuz'dan bugüne Hulusi Akar ile aralarından su sızmayan MİT Başkanı Hakan Fidan'ı da yarı askeri rejimin genelkurmay ile paralel hareket eden (son derece aktif!) bir güç odağı olarak görmek mümkündür. Hakan Fidan'ın Ahmet Davutoğlu ile Hulusi Akar'ın Abdullah Gül ile özel yakınlığı (kişisel olmanın ötesinde siyasi bir yakınlıktır bu!) iktidar içindeki bu güç odağının muhalefete uzanan köprülerinin de açık olduğunu hatırlatmalıdır.

Resmi ve gayriresmi silahlı güç odaklarının iç hesaplaşması

Meseleye bu şekilde baktığımızda MİT'in, Hablemitoğlu cinayeti dosyasını raftan indirerek adı Engin Alanlarla anılan Özel Kuvvetler elemanlarını gözaltına alıp tutuklatmasını; Ankara'da Çakıcı'nın "dostum ve kardeşimdir, devletin dışında biri canına kastederse önce beni öldürmesi gereklidir" dediği Erol Evci'l'e operasyon yapılmasını; bu mafya operasyonu sırasında Ankara adliyesi ile Ankara emniyeti arasındaki gerginliğin basında açıkça konuşulur hale gelmesini; yine MİT'in iktidarda kirli ilişkiler içinde olmuş, şaibeli ve mafyatik iş adamı Galip Öztürk'ü firari olarak bulunduğu Gürcistan'dan geri getirmesini, Kıbrıs'ta Falyalı cinayetinden sorumlu olduğu iddia edilen Sarallar grubuna yapılan operasyonun da aynı döneme denk gelmesini bir iktidarın farklı güç odaklarının hesaplaşmasının parçası olarak değerlendirmek gerekir. Bir mahallede beş on torbacıya

operasyon yapıp bunu medyada Escobar yakalanmış gibi lanse eden Süleyman Soylu'nun, söz konusu ünlü suç örgütü liderlerinin yakalanmasıyla ilgili sus pus halde oluşunun da manidarlığını burada aramak lazımdır.

Tüm bunlar olurken varlığıyla yokluğu bir olan, kimsenin ismini dahi bilip hatırlamadığı Genelkurmay Başkanı Yaşar Güler için özel yasa çıkartılıp yaş haddinin 67'den 72'ye yükseltilmesi herhalde orduda bu görevi yapacak başkasının olmadığından ya da Yaşar Güler'in kimsenin bilip görmediği üstün meziyetlerinden değildir. Bu özel yasal ile görev uzatmanın Jandarma komutanının emekliye ayrılıp değişeceği sene olması, Genelkurmay'ın (Millî Savunma Bakanlığı'nın) jandarmayı İçişleri Bakanlığından geri almak istediği sağır sultan tarafından dahi duyulmuşken tesadüf olabilir mi? Halka seçimleri bekleyin diyen, sandık dışındaki her türlü siyaseti gayrimeşru ilan eden siyasi güç odaklarının sandığa değil her türden silahlı güçlere dayanarak yaptığı siyasi hesaplaşmalarıdır bunlar.

Düzen muhalefeti de yarı askeri rejimden azade değildir

Muhalefet farklı mı? Kılıçdaroğlu neden videolar çekip "namuslu bürokratlara" seslenip duruyor? Ümit Özdağ neden sabah akşam MİT'te öğrencilerinin olduğundan bahsediyor? Bir dönem iktidar tetikçisi ve tedhişçisi rolü oynayan Sedat Peker besbelli ki devletin içinden akan bilgilerle nasıl muhalefet cephesinin en meşhur figürü haline gelebiliyor? Yani muhalefet de emekçi halka aman sokağa çıkmayın (CHP'nin gaz alma mitingleri hariç!), sandığı bekleyin derken kendi siyasi hesaplaşmasını pekâlâ sandıkla ilgisi olmayan ve silahlı güçlerle ilişkili alanlarda yürütüyor.

Düzen muhalefeti (Millet İttifakı, Altılı masa, Ümit Özdağ

ve Muharrem İnce gibileri...) zannedildiği gibi Erdoğan'ı ve istibdad rejimini devirmek bir yana değiştirmeye bile gerçek anlamda, tam olarak niyetli değil. Akşener ve Özdağ için Bahçeli'nin yerini almak, Davutoğlu ve Babacan için fabrika ayarlarına dönmek her zaman masanın üstündeki seçenekler. Kılıçdaroğlu ise en kritik dönemlerde iktidarı Erdoğan'a altın tepsiyle sunmanın örneklerini vermiş (2014'te Ekmeleddin İhsanoğlu aday gösterildiğinde Erdoğan'ı devirmeyi değil Türkiye'yi "geçiş hükümeti" adı altında onunla birlikte yönetmeyi hedefleyen yaklaşımı, 2015'te azınlığa düşmüş bir AKP'yi devirmek için çalışmak yerine onu bir koalisyon kurarak kurtarma girişimi, 2016 başarısız darbesinden sonra millî birlik atmosferi içinde Yenikapı'ya da giderek Erdoğan'a en zayıf anında destek vermesi, iktidarın dokunulmazlıkları kaldırmasına destek vererek Erdoğan'ın dışı muhalifi Selahattin Demirtaş'ın hapse atılmasının yolunu açması, "Ekmeç için Ekmeleddin" skandalından sonra Muharrem İnce vakası, 2010 referandumunda oy dahi verememiş olması skandalı, Adalet yürüyüşünü Ankara'ya doğru değil Ankara'dan çıkarak yapması vb.) müstesna bir şahsiyettir. Bunlara güvenerek bel bağlayarak istibdadın yenileceğini, hürriyetin geleceğini ummak safdillik değildir de nedir?

Anketlere bakarak rehavete kapılma! Bir anda değişir bütün işler...

Kimse anketlere bakıp bu iktidar gidiyor rehavetine kapılmamalıdır. Emekçi halkın bu iktidardan beklentisi kalmadıysa da düzen siyasetinin beklentileri ve bu beklentileri gerçekleştirmek üzere kurduğu ilişkiler çoktur. Bir bakmışsınız istibdad cephesinin iç çekişmelerinde Soylu ve Bahçeli yılmış yıpranmış ve kenara düşmüş, bir bakmışsınız Erdoğan'ın yeni müttefiki ol-

mak için rekabet kızışmış, Cumhur İttifakı çatlamış, altılı masa darmadağın olmuş, kâh türlü türlü açılımlarla umut dağıtarak kâh türlü türlü provokasyonlarla korku salarak mevcut kartlar yeniden dağıtılmış... Kim bilir belki de Suriye'de İran'la Rusya'yla NATO vekilliğinde savaşa girilmiş, seçimlerin yapılması bile tartışmalı hale gelmiş...

Çözüm düzen siyasetinin dışında... Sınıf siyasetinde!

Bugünden uyarıyoruz, bil-hassa solda düzen içi siyasetten medet umanlara, yaklaşan seçimin bir referandum niteliğinde olacağını zannedenlere sesleniyoruz, Erdoğan'ı yenmek için bel bağladığımız, oylarını üst üste toplayarak hayaller kurup güvendiğiniz dağlara kâr yağdığında her şey çok geç olacaktır. Ekonomik kriz altında, hayat pahalılığı ve işsizlik kıskacında inim inim inleyen ve hangi partiye oy vermiş olursa olsun ya da hangi partiye oy vermeyi düşünürse düşünsün bugün, şimdi çözüm isteyen milyonlarca işçi ve emekçinin karşısına gerçek bir siyasi odak olarak çıkmak için önce düzen siyasetinden kopmak ve sonra ayrı gayrı demeden sınıf siyaseti ekseninde güçleri birleştirmek şarttır. Bunu yapabilecek güç sosyalistlerdir. Sosyalistlerin kaç oy toplayacağı en önemli mesele değildir. Çünkü düzen siyasetinden kopmayan sosyalist sıfır hükmündedir. Her tarafı çürümüş ve çivi tutmayan bir düzene karşı işçi sınıfının devrimci siyaseti ise her şeydir! Bu siyasetin araçları işgaldir, grevdir, direniştir, emekçin oylarını ayaklarıyla yollarda meydanlarda vermesidir! Bu siyaset pislige batmış düzen siyasetinin aksine meşru olan siyasettir! Seçimlerde bağımsız bir sosyalist odak, işte bu siyasete çağrı olmazsa hiçbir faydası yoktur.

DİP Merkez Komitesi Bildirisi:

Emekçi halkın yakıcı sorunları sosyalist çözümleri dayatıyor! Düzen siyasetinin çözümsüzlüğü bağımsız bir sosyalist odağı zorunlu kılıyor!

Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının çözüm bekleyen can yakıcı sorunlarının hiçbirinin mevcut düzen içinde bir çözümü yoktur. Hayat pahalılığı, işsizlik ve yoksulluk fabrikaların, bankaların özel mülkiyetine dayanan kapitalist piyasa anarşisi içinde çözülmez. Dünya, Amerikan, İngiliz ve Avrupa emperyalistlerinin terörist çatı örgütü NATO eliyle kışkırttığı bir dünya savaşına doğru giderken emekçi halkın güvenliği ve esenliği Türkiye NATO üyesi olduğu sürece sağlanamaz. Türkiye Gümrük Birliği'nin içinde kaldıkça, AB'nin kapısında durdukça emperyalizmin askeri, mali, siyasi zincirleri kırılmaz. İstibdad rejimi, istibdadın zincire vurduğu meclisle ve meclisin figüranlaştırılmış milletvekilleriyle ortadan kaldırılamaz. Düzen siyasetinin emekçi halka hürriyet getirmesi beklenemez.

Türkiye'nin krizleri, işçi sınıfı ve emekçi halkın yakıcı ve acil sorunları, sosyalist ve devrimci çözümleri çağırır. Sosyalistler bu çağırma gereğini yaparak sermayeden, devletten ve emperyalizmden bağımsız, düzenin tüm siyasi güçlerinden ayrı bir siyasi odak inşa etmek için güçbirliği yapmak zorundadır. Devrimci İşçi Partisi bu doğrultuda bağımsız bir sosyalist odak için çağırısını yinelemektedir. Yaklaşan seçimler bu doğrultuda değerlendirilmeli, Cumhuriyet ve Millet İttifakları karşısına işçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarına yaslanan bir üçüncü odak inşa edilerek çıkılmalıdır. Bu odak, işçi sınıfının ve emekçi halkın karşısına iktidara talip olarak ve gerçek çözümün yolunu göstererek çıkmalıdır. Bu iddianın gereği hiç şüphesiz ki bir cumhurbaşkanı adayını çıkarmak, işçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarına dayanan ve gerçek çö-

zümü ortaya koyan programı, seçimleri vesile ederek kitlelere ulaştırmaktır. İstibdadın koyduğu kurallar ve dayattığı koşullar altında, cumhurbaşkanı adayını çıkarmak dahi ortak bir çabayı, sosyalistlerin ittifakını gerektirmektedir. Hele ki kitleleri düzeni tadil etmeye değil, kökten değiştirmeye ikna etmek ve bu doğrultuda seferber etmek için bir güçbirliği mutlaka gereklidir.

Gerekli olmayan ve düpedüz yanlış olan ise sosyalistlerin kendilerine, Erdoğan'a karşı Millet İttifakı ya da 6'lı masadan çıkacak bir burjuva adayına seçim kazandırma misyonu biçmesidir. İşsizlikten, pahalılıktan, yoksulluktan bahsedip tüm bunların müsebbibi olan sermaye sınıfının adayına oy çağırmanın, NATO'ya hayır deyip NATO'cuyu destekleyen sadece inandırıcılığı değil, itibarı da kalmaz. "Önümüzdeki seçim bir referandumdur" diyerek düzen muhalefetine aday için değil, başkanlık seçimine karşı parlamenter sistem için sandığa gideceğini söylemek ise sadece kendini kandırmaktır, anlamı Amerikancı bir düzen adayına oy kullanmaktır. 6'lı masanın düzen partileri "güçlendirilmiş parlamenter sistem" istediklerine ve bunu yapacaklarına kendileri de inanmamakta, seçmenlerini dahi bu konuda ikna edememektedir. Kaldı ki 6'lı masanın her bir bileşeni fırsat bulduğu anda başkanlık rejiminin nimetlerinden faydalanmak için saf değiştirmeye hazır beklemektedir.

Tüm bunlar ortadayken hâlâ bu boş vaade inanmış görünen sosyalistler seçimin referandum niteliğinde olacağı iddiasında bulunabilmekte, ilk turdan işi bitirmek için düzen muhalefetine ortak adayına doğrudan ya da dolaylı destek açıklamakta ve bu doğrultuda da etrafları-

na akıl verebilmektedirler. 6'lı masanın mümkün ve mümkün olmayan adaylarından aday beğenmekte, kimine oy vereceklerini kimine vermeyeceklerini açıklamakta, bu yüzden 6'lı masanın adayını belli olmadan sosyalistler aday çıkarmasın, bekleyelim görelim tavrını savunabilmektedirler. Bunlar kabul edilebilecek tutumlar olarak görülemez. Türkiye'nin sermayeden, devletten ve emperyalizmden bağımsız, düzenin tüm siyasi güçlerinden ayrı, işçi sınıfını esas alan bir üçüncü cepheye ihtiyacı varken, er ya da geç Millet İttifakı'nın (6'lı masanın) adayını destekleyecek bir cephe en fazla iki buçukuncu cephe adıyla anılabilir. Dahası emekçi halkın iş aş hürriyet isteği devrimci ve sosyalist yönde çözümleri dayatırken, sosyalistlerin kalkıp mevcut siyasal yapıdaki icra makamı olan Cumhurbaşkanlığında çözümün değil sorunun parçası olan bir burjuva adayını desteklemesi siyaseten sıfırlanmak demektir. Sosyalistler "kaç oy alırız" tasanın düşmeden önce "var mıyız yok muyuz" sorusuna cevap vermek zorundadır.

"Vardık, varız ve var olacağız!" İş aş hürriyet için! Emperyalist zincirleri kırmak için! Kürt sorununu, Alevi toplumunun sorunlarını, göçmen sorununu ve tüm ezilenlerin sorunlarını eşitlik, kardeşlik ve özgürlük temelinde çözmek için! Zincirli meclise figüran olmak üzere değil, zincirsiz bir Kurucu Meclis doğrultusunda emekçi halkı seferber etmek için! Düzeni tadil etmek için değil, kökten değiştirmek için! Sosyalistleri bir kez daha düzen siyasetine sırt çevirmeye, yüzlerimizi işçi sınıfına dönmeye ve bağımsız bir siyasal odak inşa etmek için güçbirliği yapmaya çağırıyoruz!

Yılmaz Tan

Kayıkçı kavgası nasıl biter?

Geçenlerde "Altılı masa" muhalefeti adalet, demokrasi gibi soyut kavramları bir kenara bırakıp ekonomi programına dair, iktidara geldiklerinde ilk iş olarak "Durum ve Hasar Tespit Komisyonu" kuracaklarını beyan ettiler. Peki bu "programın", emekçi halkı ikna edecekse, her şeyden önce işçileri, emekçileri, küçük üreticileri ülkenin içine girdiği ekonomik krizden nasıl çıkaracağına dair somut adımları, talepleri içermesi gerekmez mi? Bunun için asıl hasarın nerede olduğu, asıl sorumlunun kim olduğu oldukça önemli değil mi? İşte tam da bu noktada "Altılı masa" tam bir suskunluk içinde. Gerçi Kılıçdaroğlu geçenlerde "84 milyon insan hep beraber bir avuç insana çalışıyor" dedi. Gelgelelim bu bir avuç insandan, çoğu sol muhalif çevrelerde de yaygın kabul gördüğü üzere, Saray ve çevresini kastettiği açık değil mi?

Bu iddia elbette gerçeklik payı içeriyor. Erdoğan ve AKP hükümetlerinin kendisine yakın sermaye çevrelerine ihaleler üzerinden, "ahbap çavuş ilişkileri" ile kamu kaynaklarını aktardığına, özellikle inşaat ve gayrimenkul sektöründe malûm müteahhitlerin zenginleştiklerine kuşku yok. Bununla birlikte tüm kamu kaynaklarının sadece bu kesime aktarıldığı iddiası doğru değil. Bir durum ve hasar tespiti yapılacaksa bu yanlış bir başlangıç noktası olur. Böylesi bir iddia kitlelerde Erdoğan ve çevresi zenginleşirken diğer kesimlerin, bu arada emekçi halkın yanı sıra çeşitli Batıcı (TÜSİAD) ve İslamcı (MÜSİAD) sermaye kesimlerinin de fakirleştiği kanısını uyandırarak hedef şaşırtmaya hizmet eder. Oysa Maliye Bakanı Nebati'nin kısa süre önce yaptığı "enflasyonla birlikte üretimi ve büyümeyi tercih ettik. Bu sistemden dar gelirli haric üretici firmalar, ihracatçılar kar ediyorlar. "Çarklar dönüyor" açıklaması bile bu iddianın ("sadece Saray ve çevresi zenginleşiyor") yanlışlığının açıkça itirafı niteliğinde. Nitekim Türkiye'nin en büyük 500 sanayi şirketi verileri 2021 yılında şirket kârlarındaki artışın yüzde 137,2 oranında olduğunu, ödenen ücretlerdeki artışın ise sadece yüzde 33,4 olduğunu ortaya koyuyor. 2021 yılında ve 2022'nin ilk dört ayında sanayi şirketleri ile bankalar ve borsada halka açık şirketler 2000'li yılların en kârlı dönemini yaşıyorlar. Buna karşılık toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan emekçilerin milli gelirden aldığı pay 2022 yılı itibarıyla yüzde 31,5'a, son 22 yılın ortalaması yüzde 58,9 olduğu düşünüldüğünde tarihsel olarak en düşük seviyesine, gerilemiş durumda.

O takdirde bu olgular ışığında bir sonuç çıkartabiliriz: Bir yanda ekonomi büyüyor, üretim artıyor, emeğin verimliliği artıyor, öte yanda ücretler yerinde sayıyor; emekçiler daha ağır koşullarda, daha düşük gelirle çalışıyor; sömürü artarken halk giderek yoksullaşıyor. Özetle bu tablo bize AKP'nin ekonomi politikalarından İslamcısıyla, Batıcısıyla patronların hemen hepsinin kazançlı çıktığını gösteriyor. Üstelik bütçeden kamu harcamalarının büyük çoğunluğunun sadece "Saray ve çevresi"ne aktarıldığına dair bir kanıt da yok. Kamu harcamaları son 20 yıla bakılacak olursa, sadece AKP müteahhitlerine değil, büyük ölçüde iç ve dış borç faiz ödemelerine, ihracat yapan sanayi şirketlerine yapılan ödemelere (vergi indirimleri, ihracat teşvikleri, vergi afları, vb.) gidiyor. Daha da önemlisi kamu harcamalarını asıl artıran etken yıllardır yükselen dış borçlardır. Türkiye ekonomisi AKP döneminde toplam 1,2 trilyon dolarlık dış borç almış, bu borcun faizi olarak da 200.7 milyar dolar ödemiş durumda (Cumhuriyet, 21.06.2022). Bu borçların büyük çoğunluğu dış ticaret açığından kaynaklanıyor (Türkiye ekonomisi yüksek ve orta-yüksek teknolojili ürünlerde sadece 2021 yılında 43 milyar dolar dış ticaret açığı verdi); zira daha önce bu köşede sıklıkla değindiğimiz gibi Türkiye kapitalizminin üretim yapısı ithalata bağımlı. Başka türlü ifade edecek olursak Türkiye'nin ihracat yapan en büyük 1000 sanayi şirketi (toplam ihracat içindeki payları yüzde 55-60, ithalattaki payları yüzde 60-65 arasında), dış ticaret açığında büyük ölçüde pay sahibi. Özetle ekonominin, üretimin ve ihracatın ana unsuru olan sanayi şirketleri, dış ticaret açığının büyük bölümünden sorumlu. Dolara bağımlılığı arttıran, faiz oranının yüksek ya da düşük olmasını ekonomi için bu kadar kritik önemde kılan, kamu kaynaklarının büyük çoğunluğunu (dış borç faiz ödemeleri ile) yutan dış ticaret açığından kaynaklanan döviz bulma, ithalatı dövizle finanse etme zorunluluğu. Asıl bu nedenle emekçi halkın refahını arttırmaya, toplumsal ihtiyaçları karşılamaya dönük kamu yatırım ve harcamalarına kaynak kalmıyor. TÜSİAD ile MÜSİAD patronları arasında zaman zaman şiddetlenen "kayıkçı kavgası" aslında dışardan borçlanmanın maliyetinin nasıl, hangi yollarla düşürüleceği üzerine yapılıyor. Yoksa bu maliyetin faturasını kimin ödeyeceği üzerine bir kavga yok; orada her iki taraf da gayet iyi anlaşılıyorlar.

Kendisinden öncekiler gibi AKP hükümetleri de bu yapısal soruna, kronik dış ticaret açığına, bir çözüm getirebilmiş değil. Gümrük Birliği anlaşmasından çıkmadan (sadece 1996-2013 yılları arasında Gümrük Birliği'nin dış ticaret açığı olarak ekonomiye maliyeti 221 milyar dolar; bugün bu rakamın çok daha yüksek olduğuna kuşku yok), bu "hasarın" asıl sorumlusu olan farklı kesimleriyle Türkiye büyük burjuvazisini hedef tahtasına oturtmadan bu yapısal sorunu çözmek mümkün değil. "Bir avuç insanın" adını doğru koymak demek "büyük patronlardan alacağım, işçiye, emekçiye vereceğim, servet vergisi getireceğim, kamu-laştıracağım, ücretleri enflasyon oranında artıracam" demeyi gerektirir ki bu da ancak bir işçi-emekçi hükümetinin iktidara gelmesiyle mümkündür. Ötesi demokrasi kısıntısı hayaliyle o ya da bu patron partisinin peşine takılmaktan başka bir sonuç vermez.

Sungur Savran

İçe çökme

Patlama dışı doğru bir harekettir. Bir binada patlama olursa çevresi de zarar görür. Ama fizikte bir başka patlama biçimi de var. Buna “içe patlama” deniyor. Mesela artık kullanılmaya müsait olmayan bir binanın, taşıyıcı elemanlarına bağlanmış patlayıcılar sayesinde çevresine zarar vermeden çökertilmesi “içe patlama”nın tipik bir örneği.

Türkiye bir “içe patlama” ya da “içe çökme” sürecinden geçiyor. Bunu anlamak için 2011’e dönmek gerekiyor.

Tayyip Erdoğan 2011’den itibaren Arap devrimleri dalgası içinde atak yapan Müslüman Kardeşler (İhvan) örgütünü uluslararası müttefiki olarak kabul etti, bu atağın başına geçerek Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde bu sayede hâkimiyet sağlamaya çalıştı. Biz Erdoğan’ın sadece bu dış politikasına dayalı stratejik yönelişine, yani İhvan’ın güçlü olduğu, Sünni Arap üstünlüğü altındaki ülkelerde hâkimiyet kurma tarihî hedefine “Rabiacılık” adını verdik. (Bunun kökeni bu yazının amaçları açısından çok önemli değil.) Yalnızca Erdoğan’ın değil, onun esas temsilcisi olduğu Türkiye burjuvazisinin yükselen kanadı olan İslamcı burjuvazinin çok geniş kesimlerinin, bu stratejiyi Hilafeti yeniden tesis etme yüksek hedefine gidişin yolu olarak benimsediğini ısrarla söyledik. Hatta, yıldan yıla koyulaşan istibdad rejiminin de dışarıdaki bu iddialı, hatta maceracı arayışta ana üssün sağlam tutulması zorunluluğunun bir gereği olarak ortaya çıktığını vurguladık.

Bugün Rabiacılık enkaz halindedir. Mısır’da yediği darbeden toparlanabileceği umuluyordu, olmadı. Tersine, iktidarda olduğu ya da çok güçlü olduğu ülkelerde de çöktü. Fas’ta, Tunus’ta, Suriye iç savaşında sonuç İhvan için hep hüsrana oldu. Hamas İhvanı idi ama ondan destek alamadığı için yüzünü İran’a döndü, şimdi İsrail’le “normalleşme” süreci içinde AKP hükümetinden aldığı desteği de yitiriyor. İhvan’ın finansörü Katar bile Körfez’de yalıtıldı.

Bu koşullar altında Erdoğan’ın dış politikası sil baştan. Yani genel yöneliş bakımından Menderes’ten beri ana doğrultu olan NATO’culuğa, MENA bölgesinde ise temeli Trump döneminde atılan, Biden yönetimi tarafından toptan devralınan “İbrahîm anlaşmaları” denen politik yöneliş doğrultusunda Amerikancılığa. Son dönemde Birleşik Arap Emirlikleri, Suud ve İsrail ile kurulan, Mısır’la da ilk adımları atılan yakınlık bu “başa dönme” halinin bir ifadesi.

Stratejide çöküş başka şeye benzemez. Bu alanda yenilginin ağır sonuçları olacağı açıktır. Öyleyse önümüze şu soruyu koymalıyız: Tayyip Erdoğan’ın Rabiacı stratejisinin çökmesinin sonuçları neler olabilir?

Bunu anlamak için Rabiacılığın da, Hilafetin de ardında yatan maddi güdüleri anlamamız lazım. Bu strateji ve bu hedef, Türkiye ekonomisinin 1980’li yıllardan itibaren dünya ekonomisiyle bütünleşme yönelişi bağlamında burjuvazinin dış pazarlar, dış kaynaklar (özellikle petrol ve doğal gaz) ve dış yatırımlar gibi alanlarda gelişen ihtiyaçlarının büyüyen ölçekte karşılanmasına hizmet etmek için benimsenmiştir. Şimdi Rabiacılığın çöküşü ile birlikte bu alanda beklenen birçok atılımın da sonuçsuz kalması doğal bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır.

İktidar bir bakıma zeminini yitirmiş oluyor. AKP hükümeti burjuvazinin bütünü nezdinde itibarını sermayenin başka pazarlara açılımının yolunu hazırlamasına ve işçi sınıfının mücadelesini kısıtlı olarak bağlayarak ekonomide burjuvazinin son derece olumlu sonuçlar elde etmesini sağlamasına borçluydu. (İslamcı kanat açısından ayrıca Batıcı-laik kanada karşı mücadele açısından ek bir değer taşıyordu. Bu, yazımızın konusu dışında kalıyor.) Ama şimdi sadece dış politika çökmedi. Aynı zamanda ekonomide devasa bir kriz yaşanıyor. AKP burjuvaziye bugün ne yeni kârlı pazarlar vad edebiliyor ne de düzgün işleyen, geleceğin güvenli bir manzara arz ettiği, iyi işleyen bir ekonomi.

AKP’nin burjuvazi açısından parlak döneminde Türkiye burjuvazisi yabancı pazarlara kâr kapısı olarak bakıyordu. Şimdi işler tersine dönmüştür. Türkiye Arap petro-dolar serveti için bir kâr kapısı olarak belirmiştir. Şimdi Türkiye’nin varlıkları başka ülkeler sermayesinin ganimet olarak hedefi haline geliyor. (Bunun tek istisnası Erdoğan’ın ve etrafındaki burjuva kanatların hâlâ derinleşerek süregiden Afrika mace-rasıdır. Buna ileride değineceğiz.)

İşte içe çökme bunun ürünüdür. Dışarıda tutunamayan AKP iktidarı ve onun has temsilcisi olduğu burjuva kanatları, Rabiacılık ve ekonomi iflas edince kendi içine dönmüş, kavgaya tutuşmuştur. Yarı-askerî rejimin içinde tekrar ve tekrar ortaya çıkan çelişkiler bunun ürünüdür.

Madrid zirvesinde insanlığa karşı alınan savaş kararlarına karşı: NATO’dan çık! NATO’yu yık!

Emperyalist terör örgütü NATO’nun Madrid zirvesi insanlığa karşı savaş ilanında bulunmuştur. Ne yazık ki Türkiye’deki işbirlikçi istibdad rejimi bu savaşta emperyalist saf-lardaki yerini bir kez daha netleştirmiş bulunmaktadır. Erdoğan’ın İsveç ve Finlandiya’nın NATO üyeliğine ilişkin yürüttüğü veto pazarlığı bu gerçeğin üstünü örten bir kandırmacadan ibarettir. Bu pazarlıklarda Erdoğan’ın büyük kazanımlar elde ettiği iddiası klasik bir “havuz medyası propagandası” olarak değerlendirilebilir.

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi NATO’nun ve ABD’nin PYD’ye desteği ortadayken ve bu konuda herhangi bir değişiklik yokken İsveç ve Finlandiya’dan gelen “desteklememe” sözünün pratik bir karşılığı yoktur. Kaldı ki Erdoğan’ın istediğinin aksine ne PYD ne de FETÖ için “terörist” kavramı kullanılmıştır. Türkiye’ye yönelik fiili silah ambargosunun kalkması ise koparılan büyük bir kazanım değil, tam tersine emperyalist Batı’nın sinsi silah tüccarı İsveç’in maddi çıkarına olan bir konudur. İsveç silahları bedavaya göndermemektedir. Türkiye’nin “terörizm” gerekçesiyle iade taleplerine ise İsveç ve Finlandiya koşulsuz olur vermemiş, “somut delil” şartıyla olumlu cevap vermiştir. Tüm bunların yanında pazarlıkların somut olan sonucu Türkiye’nin “veto” kozunu masadan kaldırmış olmasıdır.

Erdoğan’ın sırtını sıvazlayan emperyalist patronlar Türkiye’nin emekçi halkını aşağılıyor

Erdoğan’ın Biden ile görüşmesinin içeriğinden önce bu görüşmenin gerçekleşmiş olmasının bir büyük kazanım olarak sunulması başlı başına utanç vericidir. Madrid zirvesinde Erdoğan’ın Amerikan Başkanı Joseph Biden ve İngiliz Başbakanı Boris Johnson ile sulu şakalaşmalarından da Türkiye’nin, NATO’nun insanlığa karşı açtığı emperyalist seferde yerini alması karşılığında emperyalist liderlerin Erdoğan’ın sırtını sıvazlamasından da emekçi halkın payına düşecek bir gurur vesilesi yoktur. Tam tersi söz konusudur. Geçtiğimiz yıl Biden düşman ilan ediliyordu. Bugün Erdoğan ona da dostum diyor. Erdoğan bunu soran bir gazeteciye “dün dündür bugün gündür” diye cevap vererek Süleyman Demirel’e (Morrison Süleyman! – Süleyman Demirel siyasete girmeden önce bir Amerikan şirketi olan Morrison Knudsen’in Türkiye temsilciliğini yapıyordu. Demirel’e bu yüzden ABD patentli olduğunu ifade etmek için Morrison Süleyman denirdi) selam çaktıktan sonra Biden ile dostluğuna örnek olarak Bush ile 2000’li yılların başında henüz başbakan olmadan önce kurduğu ilişkiyi gösteriyor. O yıllarda ne mi olmuştu? Tüm emekçi halk Irak savaşına karşı iken büyük halk muhalefetinin etkisiyle ABD askerlerini Türkiye’de konuşlandıracak meşhur 1 Mart tezkeresi reddedilirken, meclis-

te bu tezkerayı geçirmek için en önde uğraş veren kişi Erdoğan’ın kendisiydi. Aynı bugün yanında olan Amerikan liyakat madalyalı Hulusi Akar gibi o zaman da TSK’nın NATO generalleriyle birlikte çalışıyordu.

NATO tüm dünyayı savaş alanı ilan etti!

Madrid’de emperyalizme kafa tutma falan yoktur. Emperyalist patronlardan alınan emirler, üstlenilen yeni görevler vardır. Bu anlamda esas önemli olan, Erdoğan’ın “2010 Lizbon Zirvesi’nde kabul edilen Stratejik Konsept’in yerini alacak olan bu yeni belge, NATO’nun temelini oluşturan birlik ve dayanışma ilkelerinin önemini bir kez daha teyit etmiştir. İttifakın gelecekteki güvenlik ortamına kendini adapte etmesine yönelik bir vizyon ortaya koymuştur” sözleriyle NATO’nun yeni strateji belgesine tam desteğini açıklamış olmasıdır. Bu belgede Lizbon konseptinden farklı ve yeni bir dizi önemli tespit vardır. Lizbon metninde olmayan şekilde düşman ülkeler açıkça adları zikredilerek ifade edilmiş, NATO’nun operasyon alanı Kuzey Atlantik ve Avrupa’dan çıkartılarak tüm dünyayı kapsayacak şekilde genişletmiştir. Afrika ve Ortadoğu’nun yanı sıra Hint-Pasifik bölgesi de NATO’nun çıkarlarının korunması gereken alanlar olarak belgeye girmiştir. Yüksek Kuzey olarak kayda geçen kutup bölgesi, NATO’nun Rusya’ya karşı stratejik operasyon alanı olarak ilan edilmiştir. Dolayısıyla Türkiye’nin İsveç ve Finlandiya’ya vetosunu kaldırması üç ülkenin mutabakatı ile değil, Erdoğan’ın bağlılık ilan ettiği NATO strateji belgesinin gereği olarak kaldırılmıştır. Karadeniz’in de strateji belgesinde özellikle zikredilmesi ise gelecekte Montrö’nün yeniden ve yeniden tartışmaya açılacağı (elbette ki Amerikan ve İngiliz emperyalizminin isteğiyle!) bir işareti olarak değerlendirilebilir.

Denge politikası değil, NATO’nun cephe ülkesi olma politikası

Erdoğan, “Rusya ile denge politikası” izlemekten bahsederken, daha önceki Lizbon belgesinde “partner” olarak tanımlanan Rusya’yı, NATO’nun Erdoğan’ın da övdüğü yeni strateji belgesi “belirgin ve doğrudan tehdit” olarak tanımlamıştır. Sadece Rusya değil, Lizbon belgesinde adı geçmeyen Çin de NATO’nun “çıkarlarına, güvenliğine ve değerlerine meydan okuyan”

bir rakip güç olarak yeni strateji belgesinde kayda geçmiştir. Dahası tüm NATO üyelerinin Çin’e karşı birlikte çalışacakları taahhüdü metne girmiştir. Kuzey Kore, İran ve Suriye, adı özellikle “hasım ülkeler” olarak (nükleer ve kimyasal silah tehdidiyle suçlanarak!) zikredilen devletler olmuştur. NATO’nun düşman listesinde yer alan beş ülkeden üçünün Türkiye’nin komşuları olduğunu düşündüğümüzde, Erdoğan’ın NATO’nun yeni konseptine tam destek açıklaması, Türkiye’nin emperyalist savaşlarda cephe ülkesi yapılmak üzere hazırlandığını göstermektedir. Bu, tüm bölge halkları ile birlikte Türkiye’nin emekçi halkı için de büyük bir tehdit demektir.

Nitekim geçtiğimiz ay mevcut iktidarın Suriye’ye yönelik operasyon söylemlerinin arkasında NATO’nun Türkiye’yi savaşa sürüklemesi olduğunu yazmış ve uyarılmıştık. Erdoğan’ın, NATO zirvesinden hemen önce Suriye’ye yönelik operasyon hazırlıklarıyla ilgili açıklama yapması, NATO zirvesinde sorulan bir soruya da “Uluslararası camianın anlayacağı dilden, onların anlayacağı operasyonları yaparız, Türkiye bu konuda ciddi tecrübelerle sahiptir.” şeklinde cevap vermesi manidardır. Kuzey Irak’taki askeri operasyonların ABD, İngiltere ve İsrail’in tam desteğiyle, emperyalizmin taşeronu Barzani güçleriyle yürütülmesi “uluslararası camianın anladığı dil” ile ilgili açık bir fikir vermektedir. Tel Rıfat ve Mınbiç’i hedefleyen bir sınır ötesi Suriye operasyonunun da Türkiye’yi sadece PYD ile değil doğrudan Suriye devleti, İran ve Rusya ile de karşı karşıya getireceği açıktır. Bahsi geçen üç ülke de artık NATO’nun resmi strateji belgesinde adı geçen düşmanlardır. Türkiye’nin bir NATO vekalet savaşına sürüklendiği apaçık ortadadır.

NATO’dan çık! NATO’yu yık!

Tüm insanlıkla birlikte Türk, Kürt, Arap, İranlı tüm bölge halklarının çıkarları, emperyalist terör örgütü NATO’ya ve NATO’nun vekalet savaşlarına karşıdır. İstibdad rejimi Türkiye’yi yaklaşan dünya savaşında NATO’nun cephe ülkesi yapmaya çalışmaktadır. Bu güvenliğin gereği değildir, başlı başına bir güvenlik tehdididir. Bu sebeple Türkiye’nin NATO’dan çıkması, İncirlik ve Kürecik başta olmak üzere emperyalist üslerin kapatılması, NATO’nun yıkılması için Türkiye’nin emekçi halkının tüm dünyanın ezilen halklarıyla birlikte olması için mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Sivas'ı unutmamak unutturmayacağız! Katliamlara, ırkçılığa, mezhepçiliğe, kardeş kavgasına karşı sınıf kavgasını yükselteceğiz!

İstanbul İkitelli:

Sivas'ın hesabını örgütlenerek, ekmek ve hürriyet için mücadele ederek soralım!

Devrimci İşçi Partisi Sivas katliamında yitirdiklerimizi anmak, Sivas'ın anlamını ve derslerini konuşmak için İstanbul İkitelli bürosunda 26 Haziran'da anma etkinliği gerçekleştirdi. DİP Genel Başkan Yardımcısı Levent Dölek etkinliğe yaptığı konuşmada katliamın devletli karakterinin altını çizdi, kimliklerde ayrışmayı reddederek sınıf kavgasında birleşmenin hem bir kurtuluş yolu hem de nefsi müdafaa halinde olan Alevilere bir güvence olduğunu vurgulayarak, emekçi halkımızı örgütlenmeye çağırdı. Konuşmanın ardından iç savaş kıskırtıcılığına karşı örgütlenme zorunluluğu üzerine tartışmalar yapıldı ve Sivas'a adanan türküler bağlama eşliğinde seslendirildi.

2 Temmuz günü ise İkitelli'de Devrimci İşçi Partisi, sol-sosyalist kurumlar ve emekçi halk "Sivas'ı unutma, unutturma! Katliamlara ve faşizme karşı mücadeleye!" şiarıyla bir araya gelerek yürüyüş yaptı ve ardından bir açıklama gerçekleştirdi.

Devrimci İşçi Partisi eyleme "Kahrolsun ırkçılık ve mezhepçilik, kardeş kavgasına

karşı sınıf kavgası!", "Katillerden hesabı emekçiler soracak!", "Din istismarına ve mezhepçiliğe son. İşçilerin birliği ve emekçi halkın hürriyeti için laiklik!" yazılı dövizlerle katıldı. Eylemde, kitleye yönelik konuşma yapan yoldaşımız Sivas'ı yakanların bugün sadece AKP ve MHP'nin içinde olmadığını, Saadet Partisi Genel Başkanı Temel Karamollaoğlu'nun o gün Sivas belediye başkanı olduğunu, 6'lı masada olan Deva, Gelecek, İyi Parti, BBP gibi partilerin bugün de mezhepçi bir siyaset izlediğini vurguladı. Yoldaşımız emekçi halkı katillerden, azmettiricilerden, Sivas'ı unutturmaya çalışanlardan hesabı örgütlenerek, ekmek ve hürriyet için mücadele ederek sormaya çağırdı.

İstanbul-Kartal:

Madımak'ın hesabını sınıf siyasetinde birleşerek soracağız!

2 Temmuz Sivas katliamının 29. yıldönümünde yitirdiğimiz canlarımızı anmak ve bir kez daha katillerle helalleşmeyeceğimizi, katillerden hesap sorana kadar mücadele edeceğimizi ilan etmek için Kartal'ın çeşitli mahallelerinde emekçi halkımıza "Sivas'ı unutmamak, unutturmayacağız" başlıklı bildirimlerimizi ulaştırdık.

Üzerinden yıllar geçmesine ve farklı renklerden düzen partilerinin iktidar olmasına rağmen Sivas katliamının hesabı halen sorulmadı. Bu geçen süre zarfında katilleri koruyan devlet, Madımak davasının üzerini kapattı, katliamın failine ise ceza indirimini yaptı. Düzen

partileri Sivas katliamının hesabını sormadı çünkü o gün hepsi oradaydı.

Mezhep fark etmeksizin emekçi halk giderek yoksullaşırken patronlar karlarına kâr katıyor. Kartal'ın emekçi mahallelerinde Devrimci İşçi Partisi her mezhepten emekçileri sınıf mücadelesinde birleştirmek için mücadele ediyor!

Ankara:

Sivas katliamının 29. yıldönümünde: "Katillerden hesabı emekçiler soracak!"

Sivas katliamının 29. yıldönümünde, Madımak otelinde hayatını kaybedenleri anmak ve katliamı lanetlemek amacıyla 2 Temmuz'da Ankara Anıtpark'ta başta Pir Sultan Abdal Kültür Derneği ve Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı olmak üzere Alevi derneklerinin çağrıcısı olduğu mitinge Devrimci İşçi Partisi de "Sivas'ı unutma unutturma!", "Katillerden hesabı emekçiler soracak!" dövizleriyle katıldı.

Başkent Üniversitesi Hastanesi yanında bir araya gelen kitle, kortejler halinde Anıtpark'a yürüdü. Hayatını kaybedenlerin fotoğraflarının taşındığı yürüyüşün ardından bütün kortejlerin alana girmesi sonrasında saygı duruşu yapılarak miting programı başladı.

Anmada konuşan Alevi Bektaş Federasyonu Genel Başkan Yardımcısı Nurullah Esat Ünsal, "Daha öncesinden deneyimlediğimiz bu olayların tekrarı Maraş, Çorum ve Sivas Ali Baba Mahallesi'nde yaşanmıştır. Biliyoruz ki egemen güçlerin himayesi altında ter-tiplenen arka plan hazırlığı olan siyasal İslamcı odakların kullanıldığı tetikçiler tarafından yapılmıştır." diyerek katliamın devletli karakterinin altını çizdi.

İzmir:

"Mezhepçiliğe ve şovenizme karşı işçilerin birliği, halkların kardeşliği!"

2 Temmuz'da İzmir Alsancak'ta Alevi Bektaş Federasyonu İzmir Bileşenleri, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültürü Vakfı İzmir Şubeleri ve İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri çağrıcısı ile Madımak katliamının 29. yıldönümünde katliamı lanetlemek, katli-

mı yapanlardan da üstünü kapatanlardan da hesap soracağımızı söylemek için bir araya geldik. Devrimci İşçi Partisi olarak "Mezhepçiliğe ve şovenizme karşı işçilerin birliği, halkların kardeşliği!" yazılı dövizlerimizle eylemdeydik.

2 Temmuz Madımak Katliamı'nın 29. yıldönümünde İzmir'in emekçi mahallelerinden Bornova Altındağ ve Gökdere mahallelerinde "Sivas'ı unutmamak, unutturmayacağız" başlıklı bildirimlerimizle emekçi halkı, katliamlara, ırkçılığa, mezhepçiliğe, kardeş kavgasına karşı sınıf kavgasına davet ettik. İşçi sınıfının ve emekçi halkın bağrından yükselecek her türden mücadeleyi bastırmak için mezhepçiliği kullananların karşısına işçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarıyla çıkmamız gerektiğini hatırlattık ve bizleri kimliklerimizle bin parçaya bölen kimlik siyasetine karşı işçi sınıfının ortak derdi ekmek ve hürriyet mücadelesinde buluşmaya davet ettik.

Devrimci İşçi Partisi Ankara toplantısı: Dünya savaşına karşı dünya devrimi!

Devrimci İşçi Partisi 19 Haziran'da Ankara'daki Genel Merkez binasında düzenlediği toplantıyla emperyalizmin NATO eliyle yürüttüğü saldırgan savaş politikalarını ve bu savaşa karşı dünya devrimi için perspektif ve öngörülerini tartıştı. Devrimci İşçi Partisi, 2008-2009 yıllarında dünya kapitalizminin içine girdiği büyük depresyonu analiz ederek, kapitalizmin bu ya-

şıl krizinin çelişkilerin keskinleştiği, devrimler ve karşı devrimlerle savaşların da yaşanacağı bir döneme girdiğimizi erkenden ortaya koymuştu. Devrimci İşçi Partisi 2016 yılında Üçüncü Dünya Savaşı'nın "dolaysız biçimde, somut olarak, elle tutulur yakıcılıkta bir tehlike halini aldığı" tespitiyle 1. Olağanüstü Kongresi'ni toplamış, ulusal ve uluslararası düzeyde aldığı politik

ve örgütsel kararlarla, "Savaşa ve barbarlığa karşı dünya devrimi ve sosyalizm" şiarıyla yoğun bir hazırlık ve mücadele süreci başlatmıştı. İçinde yaşadığımız günlerde artık Üçüncü Dünya Savaşı'ndan bahsetmeyen yok. Bu savaşın hâlihazırda başlamış olup olmadığı tartışılıyor artık.

Tabii ki gereken apaçık olanı görmek ve olayları yaşandıktan sonra değerlendirmek değil, işçi sınıfı mücadelesine kılavuz olan bilimsel sosyalizmi, gelişmeleri öngörmek ve gerekli devrimci politikayı inşa etmek üzere kullanmaktır. Devrimci İşçi Partisi'nin Ankara'da yapmış olduğu toplantı da bu doğrultuda partimizin ulusal ve enternasyonal

düzeydeki politikalarını tartışmak üzere gerçekleştirildi. DİP Genel Başkanı Sungur Savran savaşın uluslararası alandaki anlamını ve gelişme dinamiklerini ortaya koyan konuşmasında, Ukrayna'nın sadece bir başlangıç olduğunu emperyalist savaş aygıtı NATO'nun Rusya ile hesaplaşmasını Kuzey Kutup daire-sine taşımaya hazırlandığını ve Çin'i kuşatmak için de Pasifik ve Hint Okyanusu'nda büyük bir tahkimata gittiğini ortaya koydu. Sungur Savran, enternasyonal alanda ikirciksiz bir anti-emperyalist tutumla ve sınıf siyasetine yaslanarak, Leninist anlayışla savaş koşullarını devrim için değerlendirecek bir politik ve örgüt-

sel atılımın temel yönlerini partilere aktardı. DİP Genel Başkan Yardımcısı Levent Dölek ise toplantının ikinci kısmında devrimci Marksistlerin özel olarak Türkiye'de yani bir NATO üyesi olan ve emperyalist savaşta özel roller üstlenen bir ülkede izlemesi gereken anti-emperyalist sınıf siyasetini esas alan bir konuşma yaptı.

Ankara toplantısı Devrimci İşçi Partisi üye ve militanlarının günbegün işçi sınıfının mevzilerinde ve emekçi halkın içinde yürüttüğü militan faaliyetin dünya devrimi için verilen büyük ve son kavganın bir parçası olduğu bilincinin yükselmesine vesile oldu.

Armağan Tulun

İkiyüzlüler: Kadın cinayetlerini durdurun! Katledilen kadınlar üzerinden idam fırsatçılığı yapmayın!

Bahçeli idam cezasının geri getirilmesi gerektiğini söyledikten sonra idam tartışması yine başladı. BBP Genel Başkanı Mustafa Destici, hemen idam cezasını geri getirmeliyiz korosuna katıldı. Bahçeli'nin ardından Erdoğan bu konu ne zaman açılrsa hep söylediği gibi meclis karar alsın, önüne gelirse ben de onaylarım dedi.

Bakarsanız kadın cinayetleri, orman yangınları karşısında o kadar öfkeli ki en ağır şekilde cezalandırılmasını istiyorlar! Bahçeli diyor ki Emine Bulut'a, Pınar Gültekin'e hesap günü gelip çattığında ne diyeceğiz? Erdoğan'ın imzasıyla bir gece yarısı yayınlanan İstanbul Sözleşmesi'nden çıkma kararını nasıl savduğunuzu anlatırsınız. Kadın cinayetlerinin faillerinin MHP binalarında çekilmiş fotoğrafları ortaya çıktığında cinayetin üstünü örtmek için nasıl büyük bir çaba sarf ettiğinizi anlatırsınız.

Mustafa Destici de çıkmış idam cezasının karşısında yer alanlara idamın geri dönüşü yok da Pınar Gültekin'in var mı diye soruyor. Mesele de bu zaten. Devletin görevi kadın cinayetlerini engellemek. Kadınları şiddetten korumak. Bizim mücadelemiz tek bir kadın daha eksilmesin diye.

İdama bir destek de ülkeye demokrasi getirsin diye bazı safdillerin bel bağladığı 6'lı masadan geldi. Temel Karamollaoğlu da kadın cinayetlerinin planlı, kasten işlenen cinayetler olduğunu söylemiş. İyi halden indirim uygulayıp erkenden katilleri salıvermek git bir daha cinayet işle demekmiş. Temel Bey kasten işlenen suçlara, katillerin cesaretlendirilmesine karşı diye mi düşündünüz? Pınar Gültekin diri diri yakılarak öldürüldü, katledildi. 2 Temmuz 1993'te Sivas'ta Madımak otelinde yakılarak katledilen 35 canımız gibi. Temel Karamollaoğlu, o sırada Sivas Belediye Başkanı olarak katliam için Madımak otelinin önünde toplanan kalabalığa "gazanız mübarek olsun" diye seslenerek gürhün galeyana gelmesine sebep olan kişidir.

Hiçbir ceza öldürülen kadınları geri getirmiyor, ama katillere uygulanan iyi hal ve tahrik indirimleri başka cinayetleri cesaretlendiriyor. Caydırıcı cezalar bu yüzden gerekli ama daha da önemlisi önleyici tedbirler. Erdoğan'ın bir gece yarısı, kadınların bütün itirazlarına rağmen, çıkma kararı aldığı İstanbul Sözleşmesi bu açıdan önemliydi. Önleyici tedbirler ve politikalar geliştirme anlamında imzacı ülkelere bir dizi sorumluluk yükliyordu. Bu sorumlulukları almayı reddeden, kadınların nafaka ve kürtaj hakkına göz diken, iyi hal ve tahrik indirimini kaldırmayanların, kadın cinayetlerini durdurmak için kılıcı kırıpratmayıp Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nu kapatmaya çalışanların, ideolojileri ve eylemleriyle kadın düşmanı olanların, idamı isterken de dertlerinin kadınlar olmadığını biliyoruz.

İdamla kadın cinayetlerini engellemek değil, toplumun hücrelerinden fişkıran hürriyet mücadelesini caydırmak istediklerini biliyoruz. Yaptıkları yapacaklarının teminatıdır. Ölen biz kadınlar, tehdit altında yaşayan biz kadınlar, kadınlar yaşasın istiyoruz ve bunun için kadın düşmanlarından, erkek egemen kapitalist sistemden medet ummayacağız. Bize düşen erkek egemen kapitalist sisteme karşı örgütlenerek mücadele etmek, erkek şiddetine karşı öz savunma komitelerini inşa etmektir. Ve idam cezasının bu mücadelede bize en ufak bir yararı olmadığı gibi idama karşı çıkmak da bu mücadelenin bir gereğidir.

"Üzerinde güneş batmayan" konferans

Hristo Rakovski Uluslararası Sosyalist Merkezi ve RedMed internet ağı tarafından çevrimiçi olarak örgütlenen Acil Uluslararası Savaş Karşıtı Konferans 25-26 Haziran 2022 tarihinde gerçekleştirildi. Konferans beş kıtadan 25 ülkeden 45 konuşmacıyı, 60'a yakın katılımcıyı bir araya getirdi. ABD'nin Batı kıyasındaki Kaliforniya eyaletinden uzak Asya'nın doğusundaki Avustralya'ya kadar 17 saat dilimine ve Avrupa, Asya, Kuzey ve Güney Amerika ile Afrika kıtalarına yayılan iklimlerden, ülkelerden, bölgelerden devrimci ve komünist partiler, örgütler, platformlar, dernekler, teorik dergiler, dayanışma örgütleri temsilcileri, aydınlar, şimdilik bağımsız konumda devrimciler bir araya geldi. İki gün boyunca emperyalizm düşmanı, savaşa karşı savaş açmış bir topluluk verimli bir tartışma yürüttü.

Eski Sovyet ülkeleri ve Varşova Pak'tan Marksistler savaşı yorumladı

Konferansın en güçlü yanı, savaşın yaşandığı coğrafyadan katılımın

yoğunluğuydu. Eski Sovyet cumhuriyetlerinden (Ukrayna, Rusya, Belarus, Azerbaycan, Özbekistan) ve Doğu Avrupa'dan tam 17 konuşmacı vardı. Sungur Savran'ın açılış konuşması, Hristo Rakovski Merkezi adına Savaş Mihail-Matsas ile RedMed adına Lev-ent Dölek'in sundukları raporlar sonrası konferanstan iki gün önce yaşanan Smart Solar fabrikası işgalinden coşkulu bir video katılımcılara izletildi. Sonra savaşın coğrafyasından konuşmacılar yaklaşık dört saat konuştu.

İlk günün ikinci oturumunda sıra Latin Amerikalı yoldaşlarımızdaydı. Kıtanın büyük ülkelerinden Brezilya ve Arjantin dışında, oturumda Küba ve Venezuela gibi emperyalizmin ambargo uyguladığı ve darbelere başvurduğu ülkelerin de olması önemliydi.

Emperyalist ülkelerde emperyalizme karşı mücadelelerin yankısı

Konferansın ikinci gününün ilk oturumu, emperyalist ülkelerden konuşmacılara ayrılmıştı. NATO'nun yeni üye adayı Finlandiya'dan, faşist

hareketi sürekli güçlenen Fransa'dan, İtalya'dan, İspanya'da Barcelona'dan, İtalya'nın Sardinya adasından, Yunanistan'dan konuşmacıların yanı sıra, Ukrayna konusunda en kışkırtıcı davranışları sergileyen iki ülke olan ABD ve İngiltere'den, ayrıca onların sadık müttefiki Avustralya'dan konuşmacılar konuştu.

Son oturumda Ortadoğu Kuzey Afrika bölgesindeki ülkelerden (İran, Cezayir, Lübnan, Kıbrıs) konuşmacıların yanı sıra Türkiye'den konuk katılımcılar da konuştu. Ayrıca, Türkiye'den DİP'le bağlantı olan iki kurum, Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Filistin Dostları Platformu ve *Devrimci Marksizm* dergisi adına da konuşmalar yapıldı.

Bundan sonrası

Acil Uluslararası Savaş Karşıtı Konferans'ın son oturumu ise "Ne yapmalı?" sorusuna odaklandı. Katılımcılardan söz alanlar, bir sonuç bildirgesi yayınlanması, bunun gelecek için bir siyasi temel oluşturması, konferansa sunulan bildirimlerin RedMed sitesinde yayımlandıktan sonra bir e-kitap biçiminde toplanarak çeşitli ülkelerden seslerin dünya solunda ortak bir müdahalesi olarak kullanılması, katılımcılar arasında işbirliğini sürdürmek için bir irtibat komitesi kurulması, Ekim ayında daha da büyük bir konferansın toplanması türünden öneriler yaptılar. Herkesin ortak kanısı ise bu büyük başarının devamının getirilmesi ve emperyalizm ile onun askerî aygıtı NATO'ya karşı bir muhalefetin yükseltilmesi gerektiği idi.

Gassân Kenefânî Siyonistlerce 50 yıl önce katledildi, anti-emperyalizmi dimdik ayakta!

Siyonist hareketin 1948'de Filistinlileri bir etnik arındırmaya tâbi kılarak İsrail adı verilen devleti kurmasını sağlayan, 1917 yılındaki Balfour Deklarasyonu'nu takip eden süreçte Britanya emperyalizminin Siyonist projeyi desteklemesiydi. Britanya emperyalizmi, Fransa emperyalizmi ile kol kola Ortadoğu'yu sömürgeleştirirken, Filistin'e yönelik Yahudi göçü de bu iki devletin emperyalist planlarının bir parçası halini almıştı. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra emperyalist kampın yeni patronu ABD olmuş, bu ülke de İsrail'in kurulmasını ve sonrasında tüm Filistin'i ele geçirmesini kendi çıkarlarının bir parçası olarak görmüştü. Emperyalistler ve Siyonistler ittifak halinde bugüne kadar geçen sürede bölgede sayısız katliama imza attılar ve bölge halklarına kan kusturdular. Bu yüzden, Filistin halkının Siyonizme karşı davası, sadece İsrail'e karşı bir mücadele olmanın çok ötesinde, insanlığın başındaki en büyük bela olan emperyalizme karşı da bir davadır.

8 Temmuz 2022 günü, bu gerçekliği çok erken bir aşamada haykıran, mücadelesini de bu enternasyonalist bilinçle yorumlayan Gassân Kenefânî'nin Siyonistlerce katledilmesinin 50. yıldönümü. Hem Filistin edebiyatının önemli kalemlerinden biri, hem de

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin (FHKC) sözcülerinden olan Kenefânî, halkının mücadelesi için çok doğru bir biçimde şu saptamayı yapıyordu: "Filistin davası sadece Filistinlilere ait bir dava değildir. Çağımızın ezilen ve sömürülen kitlelerinin bir davası olarak, nerede olursa olsun, her devrimcinin davasıdır." Kenefânî, hedefi de çok doğru bir biçimde saptamıştı: "Emperyalizm vücudunu dünyanın üzerine yatırmış durumda. Başlı Asya'nın doğusunda, kalbi Ortadoğu'da. Arterleri Afrika ve Latin Amerika'ya uzanmakta. Nereden saldırırsanız saldırın, ona zarar verirsiniz ve dünya devrimine hizmet edersiniz." Kenefânî, Arap milliyetçiliğinden, Nasırcılıktan kopup Marksist bir yaklaşımı benimsemiş ve

davasının enternasyonal bir davanın parçası olduğunu hemen kavramıştı. Katledilmeseydi, çalışma odasının duvarına kocaman bir resmini astığı Che'nin enternasyonalizminin sadık bir mirasçısı olacağını düşünmemek için bir neden yok.

Bu Siyonist alçaklığın 50. yılında Filistin halkının bu yiğit evladının, Filistin halkının kurtuluşu için durmadan dinlenmeden çaba sarf eden bu çalışkan militanın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Adımı ülkemizdeki devrimcilerin her daim hatırlamasını, sözlerini kendilerine rehber almasını sağlayacağız. Uğrunda yaşamını verdiği, Nehir'den Deniz'e özgür Filistin'in kurulması için biz de çalışacağız.

Emperyalistlerin savaşı

NATO Zirvesi dünyaya savaşla meydan okudu!

28-30 Haziran günleri İspanya başkenti Madrid'de dünyanın yoksul halklarını yağmalamaya dayanan emperyalist düzenin korunması amacıyla kurulmuş olan NATO örgütünün iki yılda bir düzenlediği zirvelerin bir yenisi yapıldı. Türkiye de 30 NATO üyesinden biri olarak bu toplantıda cumhurbaşkanı düzeyinde temsil edildi.

Dünya savaşı eşiğinde NATO

Evet, NATO iki yılda bir zirveler düzenliyor. Ama bu zirve başkaydı. Çünkü 2008 yılında dünya ekonomisinde yaşanan finansal çöküşü izleyen devasa kriz döneminde kapitalizm sorunlarını savaşla çözmeye gittikçe daha fazla eğilim gösteriyor. Bu eğilim, Ukrayna savaşı ile birlikte genel olarak savaş tehdidi olmaktan çıktı, bir dünya savaşı ve bir nükleer savaş tehlikesini elle tutulur biçimde gündemin merkezine oturttu.

"Ukrayna savaşını Rusya çıkarttı, emperyalistlerin askerî örgütü NATO değil" denecek. Hayır, Gerçek gazetesinin en başından beri izah ettiği gibi, Ukrayna savaşını NATO hazırladı. 2014'te Ukrayna'da bir darbeyi destekledi. Neo-Nazilerin bu ülkedeki faaliyetlerine kol kanat gerdi. Ukrayna ordusunu yıllar boyu Rusya'ya karşı eğitti. NATO'nun son çeyrek yüzyılda 14 Doğu Avrupa ülkesini kendi bünyesine katarak genişlemesinin son halkası olarak Ukrayna'yı sıraya sokmak istedi. Şimdi ortaya çıkıyor ki ABD komando birlikleri Ukrayna'nın savaş çabasında çok hassas gizli görevler üstlenmiş durumda. Ukrayna NATO silahlarını Ukraynalı asker ve neo-Nazi çetelerinin eline vererek çarpışıyor. Yani bu, NATO adına verilmekte olan bir vekâlet savaşı.

Bu vekâlet savaşı NATO ile Rusya'yı bir doğrudan savaşın eşiğine getirmiş bulunuyor. Böyle bir savaş ise kolaylıkla dünya savaşına dönüşebilir.

NATO'dan yeni "Stratejik Konsept"

NATO Zirvesi, Tayyip Erdoğan hükümeti vetosunu geri çekince İsveç ve Finlandiya'yı üyeliğe ka-

bul etti. Bu son ülkenin Rusya ile 1.200 kilometre kara sınırı var. Böylece Rusya'ya çok büyük bir yeni tehdit kaynağı doğmuş oldu. NATO, Finlandiya'ya nükleer başlık yerleştirirse, ülkenin ikinci büyük kenti Petersburg'un (eski Leningrad) nüfusunu dakikalar içinde yok edebilir. Zirve ayrıca Avrupa'da zaten 100 bin askeri bulunan ABD'nin kıtaya yeni üsler, savaş uçakları, füzeler ve birlikler yerleştirme kararına vesile oldu.

Ama en önemlisi stratejik açıdan yeni bütünsel bakışı. Burada en önemli olan da şu: NATO geçmişte en azından kâğıt üzerinde Avrupa ve Kuzey Amerika kıtalarından sorumluydu. Şimdi bütün kuzey yarıküresine yayılıyor yetki alanı. Yeni odak noktası Hint-Pasifik diye anılan bölge, Arap dünyasından Japonya ve Avustralya'ya kadar her yeri kapsıyor. Burada esas hedef Çin. Ayrıca Kuzey Kutup Bölgesi de Rusya'ya karşı mücadele alanı haline getiriliyor.

Bütünsel stratejik bakışın ikinci önemli boyutu düşmanların tanımlanması. Tabii Rusya ve Çin en başta yer alıyor. Çünkü bu iki ülkenin ekonomik, askerî ve diplomatik gücü emperyalist ülkeleri rahatsız ediyor. Amaçları her ikisini de bölmek ve mümkün olduğunca sömürge ya da yarı-sömürge haline getirmek. Ek olarak bunların sadık müttefiki üç ülke de hedef gösteriliyor: Kuzey Kore Çin'in, İran ve Suriye de Rusya'nın müttefiki olarak nişangâha yerleştirilmiş.

Dünya çapında yepyeni bir dönem başladı. Bu yeni dönem bizim coğrafyamızı da altüst edecek. Kanlı bir sürece giriyoruz. Kanı dökmeye hazır güçlere karşı bilinçlenelim, mücadeleye hazırlanalım. Emperyalizm Ortadoğu haklarının ve bizim ortak düşmanımızdır.

Sınıf savaşı

Grev, işgal, isyan!

Bizde enflasyon devletin resmî rakamlarına göre bile yüzde 70, gerçek rakam çoktan yüzde 100'ü aştı. Ama bizimki kadar vahim olmasa da başka birçok ülkede de enflasyon her geçen gün yükseliyor. Özellikle benzin ve motorin fiyatlarındaki artış ve gıda maddelerinin her yerde el yaması, bütün dünyada hayat pahalılığını işçi-emekçi kitleler ve yoksul katmanlar arasında çekilmez hale getiriyor.

Güney Kore kamyon şoförleri: Güney Kore'nin disiplinli işçisi grevde

Haziran ayının ikinci yarısı grev, işgal, isyan günüydü. Güney Kore'de ücretli işçi statüsündeki sendikacı kamyon şoförleri kontak kapattı. Arjantin'de işsizleri ve yoksulları bağrında toplanan "piquetero"lar sokaklara indi. Belçika'da 20 Haziran'da halkın sokaklara çıktığı bir genel grev yaşandı.

Belçika: Avrupa Birliği başkenti bir günlüğüne işçilerin

İngiltere'de 21, 23, 25 Haziran günleri demiryolu işçileri 30 yıldır ilk kez greve çıktı. Ayrıca Londra metrosu işçileri de kendi grevlerini düzenledi. Sonuçta hem şehirlerarası hem de şehir içi trafik altüst oldu. Yakında trafiğin yanı sıra telefon konuşmaları da aksayacak. British Telecom telekomünikasyon işçileri 35 yıldır ilk kez greve çıkıyor.

İngiltere tren grevi: Yolcu yok, in cin top oynuyor

İngiltere metro grevi: Metro grevi dolayısıyla otobüslere hücum

Fransa'da Charles de Gaulle havalimanında yangın emniyetinden sorumlu birlikler greve çıktı, birçok uçak uçmadı. Fas'ta hayat pahalılığına karşı kamu sektörü genel grevi düzenlendi.

Fas Genel Greve: Fas işçisi zalim krala ve hayat pahalılığına karşı

Halk isyanları geri geliyor

Dünya 2011-2013 ve 2019 yıllarında devrim ve halk isyanlarıyla sarsılmıştı. Korona ikinci evreyi kesintiye uğrattı. Ama şimdi büyük mücadele yeniden sahneye çıkıyor. Önce güney Asya ülkesi Sri Lanka haftalarca bir halk isyanına sahne oldu. Sonra isyan, başında sözde solcu bir başkan olan Latin Amerika ülkesi Peru'ya sıçradı. En sonunda bir başka Latin Amerika ülkesi Ekvador'da kendini gösterdi.

Ekvador'un en yoksulu yerli halk, işçiler ve köylüler ile birlikte 20 güne yakın direndi, 5 can kaybı verdi, yüzlerce yaralı, ama direncini elden bırakmadı. Taleplerinin bir bölümü hayat pahalılığı ile ilgiliydi. En önemlisi benzinin ve motorinin fiyatının düşürülmesiydi. Bir bölümü ise ülkenin topraklarının yabancı petrol ve maden şirketlerine peşkeş çekilmesine karşı çıkmakla ilgili. İsyân büyüdükçe, baskı arttıkça taleplerin başına ülkenin başındaki Guillermo Lasso'nun görevden azli eklendi. Lasso şanslı oldu. 87 milletvekili azli yönünde oy kullandı. 12 oy daha bu yönde verilseydi başkan düşmüştü. Sonuçta isyan uzadı. Kilise araya girerek her iki taraftan da tavizler istedi ve halk isyanı kilisenin gözetimi altında imzalanan bir anlaşma ile sona erdirildi.

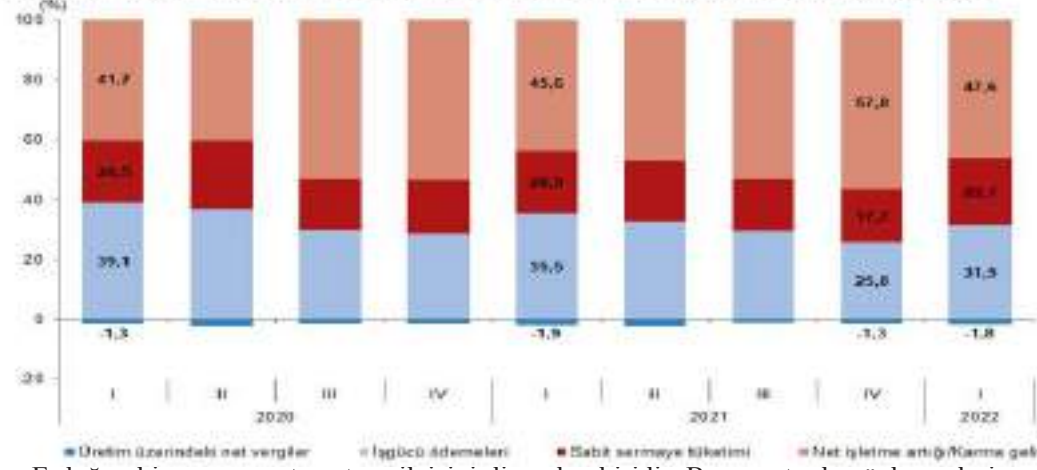

Ekvador: Latin Amerika ülkesi Ekvador'da 20 günlük halk isyanı

Ama Ekvador gibi yoksulluk ve açlık içinde kıvranan birçok halkın yakında sokaklara çıkacağı kesindir. Emperyalistler kendi savaşlarını derinleştirdursunlar, işçi sınıfı ve emekçiler de sınıf savaşını yükseltiyor. İlkini panzehiri her yerde her zaman ikincisidir. Emperyalizmin savaşlarını sınıf savaşlarına çevirelim!

Asgari ücret zammı: Enflasyona ezdirmeyeceğiz deyip açıklıkla terbiye ediyorlar!

Gelir yöntemiyle GSYH bileşenlerinin Gayriisali Katma Değer içerisindeki payları, I. Çeyrek: Ocak-Mart, 2022

Erdoğan bir yanına patron temsilcisini diğer yanına sendika ağasını alarak asgari ücreti 5.500 lira yaptığını ilan etti. Enflasyona ezdirmeyeceğiz demişti ama yüzde 30 oranındaki zam 6 ayda TÜİK resmi rakamlarıyla yüzde 40'ı bulan enflasyonun altında kaldı. 5.500 liralık asgari ücret Haziran ayı itibarıyla 6.391 liraya yükselmiş açıklık sınırının yanına bile yaklaşamadı. Asgari ücretin yürürlüğe girdiği Temmuz ayında açıklık sınırı muhtemelen 6.700 lirayı, yoksulluk sınırı ise 21 bin lirayı aşmış olacak. Yaklaşık bir ay sonra ise bir ailenin 4 ferdi de asgari ücretle çalışsa yoksulluk sınırına ulaşamamış olacaklar.

Asgari ücret bu sefer daha zam yapılmadan erimeye başladı

Temmuz ayında asgari ücrete zam yapıldığı duyurulduğu anda satıcılar mallarını geri çekip fiyat yükseltmeye başladı. Ev kiralari arttı. Daha zam yapılmadan işçinin emekçinin alım gücü erimeye başladı. Dolayısıyla yapılan zammın son derece yetersiz olan etkisi dahi kısa süreli olacak, alım gücü yeniden geriye gidecektir.

Fiyatlara her gün, ücretlere altı ayda bir zam olmaz!

Hayat pahalılığı sorununun çözümünde ücretlere her ay gerçek enflasyon oranında otomatik zam yapılması en önemli önlemler-

Asgari ücret sarmalından kurtulmak için: Sendikalaşma önündeki engelleri kaldırmak için mücadeleye!

Asgari ücret görüşmeleri sürerken işçi ve patron temsilcileriyle ortak basın toplantısı yapan Çalışma Bakanı Vedat Bilgin, ücretlerin asgari ücrette birikmesinin sebebinin sendikalaşma oranının düşüklüğü olduğunu söyledi. Sendikalaşmanın önünün açılması gerektiğini de söyledi. Eski bir Hak-İş'li sendikacı olan Vedat Bilgin'in bu sözleri önemli. Ama samimiyetten yoksun açıklamalardır. Çünkü Vedat Bilgin'in bakanı olduğu hükümet sendikalaşma çabalarının kırılmasında, grevlerin yasaklanmasında sermayenin yanında işçinin karşısındadır. Bırakın sendikalaşmanın önündeki engelleri kaldıracak yasal düzenlemeler yapmayı, hükümet işçinin lehine olan yürürlükteki yasaları dahi uygulamıyor.

Örneğin sendikal yetki davalarının ivedilikle görülmesi zorunlu iken, bu doğrultuda Anayasa Mahkemesi kararları ortada iken, sendikal yetki davaları yıllarca süründürülüyor. Aynı şekilde sendikal sebepten işten atılan işçilerin davaları da yıllarca sürebiliyor. Patronlar kanunları çiğnediğinde devlet sus pus! Mahkemeler dosyaları sümen altı ediyor, devletin polisi jandarması hakkını arayan işçinin karşısına dikiliyor. Hükümet bırakın işçinin fiili eylem hakkına saygı duymayı (ILO sözleşmeleri, Anayasa Mahkemesi ve Yargıtay kararları işçilere fiilen grev, iş yavaşlat-

ma, fabrika işgali ve benzeri eylemler yapma hakkı tanıdığı halde!) işçilerin kanuni grev hakkını dahi grev yasaklarıyla gasbediyor. Vedat Bilgin bu sözleri en başta "biz OHAL'i ve grev yasaklarını sermayenin önünü açmak için kullandık" diyen Erdoğan'a söylemeli.

Vedat Bilgin'in sözlerindeki tek doğru taraf işçilerin asgari ücret cenderesinden kurtulmak için örgütlenmesinin bir zorunluluk olduğudur. Ancak işçi sınıfı icazetle değil mücadeleyle örgütlenir. İşgal, grev, direniş yöntemimizdir. İşçiler fabrika fabrika bu şekilde örgütlenmeye devam ederken, sendikal hürriyet taleplerini de elbette ki yükseltecektir. Sendikalaşma hakkından bahsedebilmek için acil taleplerimiz şunlardır:

Sendikal yetki tespiti Çalışma Bakanlığından gelir gelmez geçerli olmalı! Yetki itirazı davaları sonuçlanıncaya kadar sendikal yetki geçerliliğini sürdürmelidir!

İşe iade davalarında isteyen işçinin işe başlatılması zorunlu olmalıdır. Patronların tazminat vererek öncü işçileri kıyıma uğratma kozu ellerinden alınmalıdır!

İşçilere karşı sendikal baskı uygulamanın sonucu olarak yasada var olan hapis cezası eritilemez ve paraya çevrilemez şekilde yeniden düzenlenmelidir!

İşkolu ve işyerinde sendikal barajlara son!

Aylık enflasyon zammı olsa asgari ücretli yıllık 10 bin lira fazla kazanır: Enflasyon hırsızlığına karşı eşel mobil şart!

Kamu emekçilerinin ve emeklilerin alacağı ücret zamlarını netleştirecek olan TÜİK Haziran ayı enflasyon rakamı açıklandı. Buna göre kamu emekçisi ve emeklilerin ücret artışına temel oluşturan 6 aylık enflasyon yüzde 42,35 oldu. Yıllık bazda ise enflasyon yüzde 78,62'ye yükseldi. Hükümetten ayrı olarak enflasyon rakamlarını açıklayan Enflasyon Araştırma Grubu'nun (ENAG) rakamları ile TÜİK'in resmi rakamları arasındaki uçurum artmaya devam etti. ENAG'a göre yıllık enflasyon yüzde 175,5; 6 aylık enflasyon ise yüzde 71,44! Eğer kamu emekçileri ve emekliler TÜİK'in değil de ENAG'ın rakamına zam almış olsaydı maaşları en az üçte iki oranında daha fazla artmış olacaktı.

Ekmeğe yüzde 18 pahalılaşmış TÜİK yüzde 2 gıda enflasyonu açıklıyor

Resmi enflasyonun gerçek olandan düşük gösterilmesinin işçinin, emekçinin, emeklinin maaşından çalmak olduğunu bunun organize bir hırsızlık anlamına geleceğini söyledik ve söylüyoruz. Halk markette çarşıda pazarda karşılaştığı fiyatlarla TÜİK'in rakamlarını karşılaştırarak bu neticeye varıyor ve haklı olarak öfkeleniyor. Ekmeğin yüzde 18, şekerin yüzde 17, çayın yüzde 10, pirincin yüzde 13, bakliyatın yüzde 6 pahalılandığı Haziran ayında TÜİK gıda enflasyonunu yüzde 2,09 açıklarsa bundan çıkartılacak sonuç bellidir.

Bir an için TÜİK'in rakamlarının doğru olduğunu varsayalım. Bu durumda da işçi, emekçi, memur ve emekli zarardadır! Zira markete çarşıya pazara her gün zam gelirken maaş ve ücretlere enflasyon zammı en iyi ihtimalle altı ayda bir gelmektedir. Dolayısıyla da alım gücü sürekli azalmaktadır. DİSK Genel Başkanı'nın asgari ücret zammının üç ayda bir belirlenmesi önerisi bu gerçekliğe işaret etmektedir. Tabii ki bu da zararlı tamamen ortadan kaldırmaz. Olması gereken tüm ücretlere her ay ve TÜİK'in belirlediği değil, sendikaların, tüketici örgütlerinin ve bağımsız akademisyenle-

rin oluşturacağı fiyat denetim komitelerinin gerçek enflasyon oranlarına göre zam yapılmasıdır. Yani tüm ücretlerde eşel mobil sistemine geçilmesidir.

Eşel mobil olsa ne olurdu?

Ancak kabaca bir hesaplama 6.000 lira ücret alan bir işçinin mevcut durumda 6 aylık ücret zammı aldığı anda, eşel mobil sistemiyle 3 aylık ve aylık enflasyon zamları aldığındaki gelirleri aşağıdaki tablodaki gibidir. Bu tabloda Haziran ayına kadarki enflasyon TÜİK'in rakamlarına göre hesaplanmış yılın geri kalan için sene sonu enflasyonun azalarak yüzde 65'e kadar ineceğine yönelik iyimser bir senaryo üzerinden hareket edilmiştir.

Tabloda görüldüğü üzere Ocak 2022'de net 6.000 lira alan bir işçi 3 aylık eşel mobilde yıllık 6.480 lira gibi bir ek gelir elde edebileceken aylık eşel mobil uygulanması halinde yıl sonunda 11.070 lira daha fazla kazanacaktı. Bu hesaplama asgari ücret için yapıldığında eşel mobil sistemi uygulanmadığı zaman işçinin kaybı 10 bin lirayı bulmaktadır. Ücret miktarı arttıkça kayıp da artmaktadır.

Hak verilmez alınır! Eşel mobil için sınıf seferberliği!

Tabii ki bu hesapları iktidar da sermaye de yapıyor. Ve son derece bilinçli bir politika ile ellerini işçinin emekçinin cebine atarak emeklerini dolaylı ve nispeten görünmez bir yolla gasp ediyorlar. Bu durumda karşımıza yine aynı gerçek çıkıyor: "Hak verilmez alınır!" Sendikalı işyerlerinde bundan sonra yapılacak toplu sözleşmelerde 6 aylık enflasyon zammı kabul edilmemeli, en fazla üç ayda bir enflasyon zammı, refah payından ayrı olarak sözleşmelere eklenmelidir. Bilhassa MESS fabrikalarında kayıpların daha çok olduğu düşünüldüğünde mevcut sözleşmelere, ek protokolle iyileştirme maddelerinin eklenmesi talebi yükseltilmelidir. Nihayet tüm işçi ve emekçilerin çıkarları için eşel mobil sisteminin yasal bir zorunluluk haline getirilmesi için topyekûn bir sınıf seferberliği başlatılmalıdır.

	6 ayda 1 zam	3 ayda 1 zam	Her ay zam
Ocak	6.000	6.000	6.000
Şubat	6.000	6.000	6.670
Mart	6.000	6.000	6.990
Nisan	6.000	7.370	7.370
Mayıs	6.000	7.370	7.900
Haziran	6.000	7.370	8.140
Temmuz	8.540	8.540	8.540
Ağustos	8.540	8.540	8.800
Eylül	8.540	8.540	9.060
Ekim	8.540	9.330	9.330
Kasım	8.540	9.330	9.610
Aralık	8.540	9.330	9.900
Toplam gelir	87.240	93.720	98.310
Mevcuta göre gelir farkı		6.480	11.070